

ஸ்ரீமன்மஹாகாண்டிகதயே நம:

திருவேங்கடநாதர் அருளிச்செய்த

கீதாசாரத்தாலாட்டு

மூலமும்,

தஞ்சைமாநகரம்

ஸ்ரீபிரஹ்ம நிஷ்டபண்டித

வெ. குப்புஸ்வாமிராஜ் அவர்கள்

என்னும் பூர்வாசிமநாமம்பூண்ட

ஸ்ரீஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்தஸ்வாமிகள்

மாணக்கருள் ஒருவராகிய

ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ

இராமஸ்வாமிஜியா அவர்கள்

இயற்றிய

பதனையும், குறிப்பனையும்.

இரண்டாம் பதிப்பு.

தஞ்சை

ஸ்ரீ சங்கர விலாஸ் சாரதா மந்திரம் பிரஸ்.

Copy Right Registered.

இதன் விலை] 1925. [அண 6.

அறுகீடாசிரியவிருத்தம்.

ஐவகைப் பொருளு நான்து கரணமுங்குணங்கன் மூன்றுஞ்
செய்வினை யிரண்டு மொன்றி யாவருந் திகைப்ப நின்ற
பொய்யிரு ளகல ஞானப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள்
கைவளை யாழிச் செங்கட் கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

உ

விநாயகர் துதி.

கடம்பொழி துயராங் கடல் கடந் தருள்பெறக்
கடம்பொழி கயந்தலைக் கழல்கரம் பற்று தூஉம்.

கந்தன் துதி.

கடம்பணி போலாங் கட்டவிழ்த் தின்புறக்
கடம்பணி வேல ன்கழல்கிரஞ் சூட்டுதூஉம்.

ஈசுவரன் துதி.

கடநட மாடுங் கரியுரிப் போர்வையன்
கடநட மாடுங் கழல்பணிந் தேற்று தூஉம்.

ஈசுவரி துதி.

கடம்படு கல்லிற் காவலன் காலின்
கடம்படு தானைக் கருதுதூஉ நாளும்

அருளிறைதுதி.

கடம்புகுத் தலத்தருங் கடுநெறி யொருவிக்
கடம்புகுத் தருளிறை கழலுளங் கட்டுதூஉம்.

உ

ஸ்ரீ கணேசாயநம:

திருவேங்கடநாதர்

அருளிச்செய்த

கீதாசாரத்தாலாட்டு.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆக்கியோன் பெயர், நூல்வந்தவழி, நூற்பெயர், நூற்பயன்.
வேண்பா.

மாதையர்கோன் வேதநவில் வாய்வேங் கடநாதன்
காதையுறப் பார்த்தனுக்குக் கண்ணனருள் - கீதைக்
கருத்துயர்தா லாட்டாகக் கட்டுரைத்தான் யாரும்
கருத்துயர்தீர்ந் தெய்தக் கதி.

(இ-ள்.) மாதையர்கோன் = மாதைப்பதியின்கண்ணுள்ள
வர்கட்குத் தலைவனாகிய, *க. வேதம் நவில்வாய் = வேதங்களை
யோதும்நாவினையுடைய, வேங்கடநாதன் = திருவேங்கடநாத
னென்னும் பிராஹ்மணோத்தமன், காதையுற = சொற்சுவை பொ
ருந்த, பார்த்தனுக்கு = தனஞ்சயனுக்கு, கண்ணன் அருள் = ஸ்ரீ
கிருஷ்ணபகவான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய, கீதை = பகவற் கீதை
யினது, கருத்து = அபிப்பிராயத்தினை, *உ. உயர் தாலாட்டாக
= மேன்மைபொருந்திய தாலாட்டுப்பிரபந்தமாக, யாரும் =
மோகூஷிருப்பமுடையோரனைவரும், கருத்துயர்தீர்ந்து = பிற
வித்துன்பத்தினின்றும் நீங்கி, கதியெய்த = மோகூஷத்தையடை
யும்பொருட்டு, கட்டுரைத்தான் = உறுதியாகக்கூறினான். எ-று.

*க. வேதம்நவில்வா பென்றமையின் பிராஹ்மணனென்னும் பதம் விரிந்
தது.

*உ. கன்மம் பக்தி ஞானமென்னும் மூன்றனையும் கலந்துகூறிய பகவற்
கீதையின் கண்ணுள்ள சாரமான மிகச்சிறந்த ஞானர்த்தங்களைத்
திரட்டித் தாலாட்டுப் பிரபந்தமாகக் கூறினமையி னிது கீதாசாரத்
தாலாட்டெனப் பெயர்பெற்றது.

அவதாரிகை.

ஆரியர் தமிழென்னு மிருமொழியினுந் தேர்ந்த திருவேங்க
டநாதரென்னும் பெரியார் தாம் கூறப்புகுந்த விந்நூல் இடையூறி
ன்றி இனிதுமுடிதற் பொருட்டும், நூல்கற்கப் புகுவார்க்குத் தம்
மிடத்திற்கேற்றும் நாஸ்திகத்தன்மைப் பிராந்தி நீங்கி நூலின்பிர
விருத்தியுண்டாம்பொருட்டும், நூலின் முதல் இடை கடையென்னு
மூன்றிடத்தும் *௩. மங்கலஞ்செய்வது ஆன்றோரோழுக்கமா

*௩. விக்கினத்தினது, நாசத்திற் கறுகலமான வியாபாரம் மங்கல
மெனப்படும். விக்கின மென்பது பாபத்திற்காம். வியாபார மென்
பது மனோவாக்குச்சாயங்களின் கிரியைக்காம். பாபத்தினால் எந்தச்
சுபகாரியமும் முற்றுப்பெறுகிற தில்லை. அப்பாபம் மங்கலத்தால்
நாசமாகின்றது. அம்மங்கலமும் வஸ்துநிர்த்தேசரூபம், நமஸ்கார
ரூபம், ஆசீர்வாதரூபமென்னும் பேதத்தால் மூன்றுவகைப்படும்.
சகுண அல்லது நிர்க்குணமான பரமாத்மா வஸ்து வெனப்படும்.
அதன் கிர்த்தனமே வஸ்துநிர்த்தேச மெனப்படும்.

அவற்றுள், க. நீர்க்குணவஸ்து நீர்த்தேசரூபமங்கலமாவது வியாபகமா
யும் சத்தியமாயு மிருக்கின்ற எதன்பிரகாசத்தால் சூரியசந்திரர்கள்
பிரகாசிக்கின்றார்களோ, அந்தப் புத்திக்குச் சாக்ஷியாகிய நான், சுத்த
ஸ்வரூபமாகவும் பூரணநந்தரூபமாகவும் இருக்கிறேன் என்றற்றொடக்
கத்ததாம்.

உ. சகுணவஸ்துநீர்த்தேசரூபமங்கலமாவது 'சத்தியாய்ச் சிவமாகி' யென்
றற் றொடக்கத்துச் செய்யுட்களை யொத்ததாம்.

ஈ. நமஸ்காரரூபமங்கலமாவது 'மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவா'
மென்றற் றொடக்கத்துச் செய்யுட்களை யொத்ததாம்.

ச. ஆசீர்வாதரூபம் தான் கருதியதைப்பற்றிப் பிரார்த்தித்தல் வடிவம்,
'சிஷ்யன் கருதியதைப்பற்றிப் பிரார்த்தித்தல் வடிவமென விருவகை
ப்படும். அவற்றுள், க. தான் கருதியதைப்பற்றிப் பிரார்த்தித்தல்
வடிவமாவது, 'எந்தச் சக்தியின்பலத்தால் ஈசுவரன் சிருஷ்டிசெய்
கின்றாரோ, அந்தச்சக்தி இக்கிரந்தம் முடியும்பொருட்டு எவன்வாக்கி
விரும் தருளுக' என்றற்றொடக்கத்ததாம்.

இ. சிஷ்யன் கருதியதைப்பற்றிப் பிரார்த்தித்தல் வடிவமாவது 'பந்தத்தை
நீக்கிச் சுகத்தைக் கொடுத்தருளுந் தின்தயாருவான சங்கரன்' இக்கி
ரந்தத்தைப் படிக்கிறவர்கள் கேட்கின்றவர்களது ஜன்மாதிதுக்கங்
களை நிவர்த்தித்தருளுக' என்றற்றொடக்கத்ததாம்.

மென்பதைப் பின்வருபவர்களுக் குபதேசிக்கும்பொருட்டும், தமது வழிபடுகடவுளாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவைத்துதிக்கின்றார் :—

காப்பு.

அறுசீர்சரியவருத்தம்.

ஐவகைப் பொருள் நான்கு கரணமுங் குணங்கண் மூன்றுஞ் செய்வினை யிரண்டு மொன்றி யாவருந் திகைப்ப நின்ற பொய்யிரு ளகல ஞானப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள் கைவளை யாழிச் செங்கட் கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

(இ—ள்.) ஐவகைப்பொருளும் = *ச. ஐந்துவகையாகிய பதார்த்தங்களையும், நான்குகரணமும் = மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரமென்னும் நான்கு அகக்கருவிகளையும், குணங்கள் மூன்றும் = *ரு. சத்துவம் *சு. ரஜசு *எ தமசென்னு மூன்றுகுணங்களையும், செய்வினையிரண்டும் = முக்கரணங்களாலும், செய்யப் படுகின்ற *அ. நல்வினை *கூ. தீவினையென்னு மிரண்டனையும்* ஒன்றி = சிலவற்றை யான் என்றும் சிலவற்றை யென தென்றும் அபிமானித்து, யாவருந் திகைப்பநின்ற = அஞ்ஞானமூடையா ரனைவரும் பிரமிக்கும்படி தோற்றிநின்ற, பொய்யிரு ளகல = *கட. அநிர்வசநீய அஞ்ஞானமாகியஇருள் நீங்கும்படி, ஞானப் பொருட் கதிர்விரித்த = ஞானார்த்தங்களாகிய கிரணங்களைப் பரவச்செய்த, புத்தேள் = தெய்வமான, வளை = பாஞ்சஜந்ரியமென்

*ச. சத்தாதி, சுரோத்திராதி, வாக்காதி, பிராணாதி, ஸ்தூலசரீர மென்னு மிவையே ஐவகைப்பொருளாம்.

*ரு. இது பிரகாசவடிவினது.

*சு. இது பிரவிருத்திவடிவினது.

*எ. இது மோகவடிவினது.

*அ. வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள, நித்தியநைமித்திகப்பிராயச்சித்தாதி கன்மங்கள் நல்வினையெனப்படும்.

*கூ. வேதத்தில்விலக்கப்பட்டுள்ள, பிரஹ்மஹத்தியாதிகன்மங்கள் தீவினை யெனப்படும்.

*கட. இன்ன தன்மைத்தென்று வறுதியாகவசனிக்கத்தகாதது அநிர்வச நீயமாம்.

னும் சங்கையும், ஆழி = சுதரிசனமென்னும் சக்கரத்தையுந் தாங்கிய, கை = திருக்கரங்களையும், செங்கண் = சிவந்தவிழிகளையுமுடைய, கண்ணனை = *கக. ஞானசூரியனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவை, கருத்துள் = உள்ளத்தினிடத்தே, வைப்பாம் = தியானிப்பாம். (எ-று.)

பொருள்முதலியவற்றில் இரண்ட னுருபு தொக்கு நின்றது.

நூ ல்.

சீராகும் பரமார்த்த தெரிசனத்தை யருள்செய்யப்

பேராருந் தேசிகராய்ப் பெருமானே, வந்தவரோ (க)

(இ—ள்.) பெருமானே = எங்கள்பெருமானே, சீராகும் = சிறப்புப்பொருந்திய, பரமார்த்த தெரிசனத்தை = உண்மைப்பொருளாகிய ஆத்மஞானத்தை, அருள்செய்ய = தனஞ்சயனுக்குப் போதித்தருளும் பொருட்டு, *கஉ. பேராரும் = பெருமைபொருந்திய, தேசிகராய் = ஆசிரியராக, வந்தவரோ = எழுந்தருளி வந்தவர் நீர்தானே. (எ-று.)

திருத்தேரிற் சாரதியாய்ச் சேர்ந்திருந்துங் கீதையினு

லருச்சுனற்கு மெய்ஞ்ஞான மனைத்துமுரை செய்தவரோ(உ)

(இ—ள்) *கங. திருத்தேரில் = சிறப்பினையுடைய இரதத்தினிடத்து, சாரதியாய் = தேரூர்பவராய், *கசு. சேர்ந்திருந்தும் = அமைந்திருந்தும், கீதையினுல் = இனிய இசையோடு கூடிய

*கக. அஞ்ஞானத்தை இருளாகவும், ஞானார்த்தத்தைக் கதிராகவு முருவகித்ததற் கேற்பப் பரமாத்மாவைச் சூரியனாகக் கூறினம்.

*கஉ. ஆன்மாவின் உண்மைவடிவத்தைக் காட்டித் துக்கசாகரத்தினின் றுங் கரையேற்றும் பெருமையுடையவர் தேசிக ராதவின், பேராருந் தேசிக ரென்றார்.

*கங. முற்றறிவுடைமைமுதலிய அநந்தகலியாணகுணங்களையுடையபகவானினிதமர்ந்து மேலான ஞானவுபதேசஞ் செய்தற்கு இடமாக விருந்தமையின், இரதத்திற்குத்திருத்தேரென்னும் விசேடணங்கொடுத்தார்.

*கசு. எந்தவித்தை கற்கத்தொடங்கினு மவ்வித்தையைக்கொள்வோன், சந்திப்பிற்குரிய பதார்த்தங்களைக் கரத்திற்கொண்டு, வித்தையைக்

தமது வாக்கியத்தால், அருச்சுனற்கு = விசயனுக்கு, மெய்ஞ்ஞான மனைத்தும் = உண்மைஞான முழுமையும், உரை செய்தவரோ = கிருபைகூர்ந்தருளிய பகவா னீர்தானே. (எ-று.)

செஞ்சமரிற் பந்துசனஞ் சேதமுறு மென்றிரங்கி
யஞ்சியபார்த் தன்பயமாங் ககற்றவரு ளானேக்கி (ங.)

(இ-ள்.) *கரு செஞ்சமரில் = செவ்விதாயபோரில், பந்து சனம் = யுத்தத்திற்குவந்த உறவினரனைவரும், சேதமுறுமென் றிரங்கி = மரண மடைவார்களென் றிரக்கங்கொண்டு, *கசு. அஞ்சிய = பீதியடைந்த, பார்த்தன் = தனஞ்சயனது, பயம் =

கொடுக்கும் ஆசிரியன் சந்நிதியிற் சென்று, வந்தனாகளைச் செய்து, அவனமர்ந்திருக்கும் ஸ்தானத்திற்குக் கீழிருந்து, தன்னாலும் பிற ராலும் பிறிதொரு கன்மத்திற் செல்லாதவனாய்ச், சித்திரப்பாவை யையொப்பவசைவறவிருந்து கேட்க, கொடுப்போரைய ஆசிரியனும், பிறிதொரு கன்மத்திற் செல்லாதவனாய்க், கேட்பவனைவிட வுன்னத ஸ்தானத்திலிருந்து வித்தையைக் கொடுப்பது முறையாக விருக்க, அம்முறைமாரிக் கொள்வோனாகிய விசயன் கண்டவர்மனமுங் கலங் குதற் கேதுவாயவமார்க்களத்திற் சென்று, பந்துமித்திரர்களாய் துரி யோதனாகியார்களைக் கொல்லுங்கருத்தா லெழுந்த விசேஷவிசேஷ பமுடையவனாய், உன்னதஸ்தானமாகிய இரதத்தின்க ணமர்ந்திருப் பக், கொடுப்போனாகிய தான் அவனுக்குக் கீழிடத்திருந்து, தானுந் தேருந்தலாகிய பிறிதொருகன்மத்தை மேற்கொண்டு அவ்விசயனை யும் போர்செய்தலாகிய பிறிதொருகன்மத்தை மேற்கொளச்செ ய்து, வித்தைகளைத்தினுஞ்சிறந்ததும் மிக்காகசியமான துமாய பிர ஹ்மவித்தையை யுபதேசித்து வீடடைவித்த பகவானிடத் தமைந்தி ருந்த அளவில்கருணை, அளவிலாற்றல், முற்றறிவுடைமை முதலிய மேம்பட்ட குணங்களை யுணர்த்தலால்சேர்ந்திருந்துமென்பதினுள்ள வும்மை யுயர்வுசிறப்புப்பொருளதாம்.

*கரு. தர்மசாஸ்திர விரோதமில்லாத யுத்தம் சேஞ்சம ரெனப்படும்.

*கசு. துரோணர் கிருபர்முதலிய ஆசிரியர்கள், *பீஷ்மர் துரியோதனன் முதலிய நமதுகுலத்தினர், இவர்கட்குச் சகாயமாகவந்த வேளை யதேசாதிபதிகளாகிய விவர்களனைவரும், தங்கள் தங்கட்குரியவின் பநலங்களை யிழந்து, நம்மாலிப் போர்க்களத்தில் மரணமடைவார் கள். இவர்கள் மரணமடைவதால் இவர்களாற் காக்கப்பட்டுள்ள

அச்சத்தை, ஆங்கு = அப்போர்க்களத்திலேயே, அகற்ற = நீக்குத்
ற்கு, *கௌ. அருளால் = கிருபையினால், நோக்கி = பார்த்து. (எ-று.)

சுற்றமறிற் சோகமெனச் சொல்லினை சுற்றறிந்தவன்போற்
கற்றுணர்ந்தபே ரதனாற் கலங்கார்கா னென்றவரோ. (ச)

(இ—ள்.) சுற்றம் அறில் = உறவினர் நாசமடைந்தால்,
சோகமென = (அதனால்) துன்பம் (வந்து பொருந்து) மென்று,
*கஅ. சுற்றறிந்தவன்போல் = (சாத்திரார்த்தங்கள்) சிறிது

அனைவருந் துன்பமடைவார்கள். அன்றியும், பரம்பரையாக அதுவ்
டித்துவந்த இவர்களது குலதருமங்கெடும். அது கெடவே குலத்தை
அநாசார வடிவமான அதர்மமானது தன்வசஞ்செய்யும். அதனால்
ஸ்திரீகளனைவரும் வியபிசாரிக ளாவார்கள். ஆகவே உலகிற்பொருந்
துகின்ற குலமுழுதும் வருணசங்கரமாம். அவ்வருணசங்கரம் அக்குல
த்திற் பொருந்தினவருக்கும், குலம் கெடுதற்குக் காரணமாய் செய்
கையைச் செய்தோருக்கும், கெடாத நாகங்கிடைப்பிக்கும்; அல்லா
மலும், முன்னமே சுவர்க்கமடைந்துள்ள விவர்கள் பிதிர்க்களுந்
தம்மிடம் வந்துபொருந்தும் பிண்டக்கிரியை சலக்கிரியைகளைச் செய்
தற்குரிய புத்திரரைப் பெறுமையின், சுவர்க்கத்தினின்றும் நீங்கி
இருண்டநரகில் வீழ்ந்து வருந்துவார்கள். இவ்வர்த்தங்கட் கெல்
லாம் நாமே காரணமாகையால், நம்மைக் குலக்ஷயஞ்செய்ததனாலாந்
தோடும் வந்துசேர்ந்து நாகத்தினிடத்துச் செலுத்துமென்னும்,
இத்தகைய பற்பல வியாகூலசிந்தையாற் பயந்தனனென்பார் அஞ்சி
யபார்த்தனென்றார்.

*கௌ. அருச்சுனன்மூலமாக வுலகினரனைவரும் தங்கள்தங்கட்குரிய தரு
மங்களைச்செய்து அவற்றின்பயனை யதுபவிக்கும்படிசெய்யுங் கருத்
தினராய் அவ்வருச்சுனன் மயக்கத்தா லடைந்திருந்த அச்சத்தினி
ன்றும் நீங்கித் திடஞானியாய்ச் சுதர்மமாய் யுத்தத்தை நடத்து
மாறு பகவான் கிருபையோடு பார்த்தனரென்பார், அருளால்நோக்கி
யென்றார்.

*கஅ. துஷ்டநிக்கிரகத்தின் பொருட்டுக் கூடித்திரியன் செய்யுஞ் சுதர்ம
மாய் யுத்தத்தால் நேருங்கொலையா திகளால் அவனைப் பாபஞ்சாரா
தென்று சாஸ்திரங்கள் கூறுவதை நன்குணர்ந்த வுனக்கு, அத்துரி
யோதனாதி யார்பால் தற்காலத்தெழுந்த அபிமானவழுவ விரக்கத்தால்
அவர்களைக் கொல்லுதலால் பாப முண்டா மென்றும், அதனால்

தெரிந்தவனைப்போல். சொல்லினை = உரைத்தாய், கற்று (கற்க வேண்டியதூல்களைக்) கற்று, உணர்ந்தபேர் = (அறியவேண்டிய அந்நூற்பொருள்களை) அறிந்த பெரியோர்கள், அதனால் = உறவினர்க்கு நேருங் கேட்டால், *கக. கலங்கார் = அஞ்சமாட்டார்கள், கானென்றவரோ = நீயதை அறிவாயாகவென்று சொல்லிய பகவா னீர்தானே. (௭-று.)

கலங்காரோ விறப்புவறிற் கற்றுணர்ந்த பேரேனு
மலங்காம னுனிருக்கும் வகையுரையு மெனவினவ (௫)

(இ-ள்.) கற்று = (கற்றற்குரியவைகளைக்) கற்று, உணர்ந்த பேரேனும் = (அறிதற்குரியவைகளை) யறிந்த அறிஞர்களாயினும், இறப்பு வரில் = மரணம் வந்தால், கலங்காரோ = கலக்க மடையார்களோ, (அங்ஙனமிருப்பார்களானால் அவ்வறிஞர்களைப்போல) நான் = யானும், மலங்காமல் = கலங்காமல் (அறிவிழத்தலாகிய சோகத்தையடையாது), இருக்கும்வகை = இருக்கத்தக்க வுபாயத்தை, உரையுமென வினவ = திருவாய்மலர்ந்தருள்வீராகவென்று விசயன்கேட்க. (௭-று.)

நானென்பதினீற்றிலுள்ள வும்மைதொக்குகின்றது.

நீயுநானும் புவிமே னிருபர்களு மெய்யுணர்வா
லாயுங்காற் பிறந்திறப்ப தார்க்குமிலை யென்றவரோ (௬)

மீளாத நரகதுன்பமுண்டா மென்று மயங்கிக்கூறினை யென்பார், சுற்றறிந்தவன்போற் சொல்லினை யென்றார்.

*கக. சாக்கிராவத்தையின் சொப்பனசுழுத்திகளுக்கும், சொப்பனாவத்தையில் சாக்கிரசுழுத்திகளுக்கும், சுழுத்தியவத்தையில் சாக்கிரசொப்பனங்களுக்கும், அபாவங்காணப்படுவதால் இவ் வவத்தைகள் கிளிஞ்சில்வெள்ளி, கானல்நீர் முதலானவற்றைப்போல் பொய்யென்றும், இவ் வவத்தைகளின் பாவாபாவங் (உண்மை இன்மை)களை யறிகின்ற சாஸ்திரியாகிய ஆத்மாவிற்கு ஓர்காலத்தும் அபாவங்காணப்படாமையின், ஆத்மாவே மெய்யென்றும் (சத்தியப்பொருளென்றும்) அபரோக்ஷமாக வறிந்த அறிஞர்கள் அநாத்மாவாகிய தனக்கு வேறாயுள்ள சரீராதிகள் கெடுவதற்குக் கலங்கார்க ளாதலின், கற்றுணர்ந்த பேரதனும் கலங்கார்கா னென்றார்.

(இ—ள்) நீயும் = நீயும், நானும் = யானும், புவிமேல்
நிருபர்களும் = உலகின்கண்ணுள்ள வேந்தர்களுகிமாகிய, ஆர்க்
கும் = யாவருக்கும், மெய்யுணர்வால் = தத்துவஞானத்தால்,
ஆயுங்கால் = ஆராயுமிடத்து, பிறந்திறப்பது = உற்பத்தியாகி
நாசத்தையடைவது, இல்லையென்றவரோ = இல்லையென்று பகர்ந்
தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

சங்கெவர்க்கும் பிறந்திறப்ப தில்லையென்றீ ரிவ்வுலகி
னீங்குபவம் யார்க்கிதனை நிச்சயமாய்ச் சொல்லுமென (எ)

(இ—ள்.) சங்கு = இவ்விடத்தில், எவர்க்கும் = யாவருக்
கும், பிறந்து இறப்பது = உற்பத்தியாகி நாசத்தையடைவது
இல்லையென்றீர் = இல்லையென்று கூறினீர், இவ்வுலகில் = இப்பூமியி
னிடத்து, நீங்குபவம் = இறத்தல் பிறத்தல்முதலானவை, யார்க்கு =
யாவருக் குள்ளன, இதனை = இந்தவுண்மைபை, நிச்சயமாய் = உறு
தியாகச், சொல்லுமென = கூறுவீராகவென் றருச்சனன் கேட்க. ()

நீங்குதல்என்னும் தொழிற்பெயர். நீங்குமென முதனிலை
மாத்திரமாய் நின்றது.

இத்தரையிற் பிறந்திறப்ப தொடுத்தவுடற் கடுத்தபொறி
நித்தியமா கியவான்மா நின்சொரூப மென்றவரோ (அ)

(இ—ள்.) இத்தரையில் = இந்நிலவுலகினிடத்து, பிறந்து,
இறப்பது = தோற்றிப் பின்னரழிவது, எடுத்தவுடற்கு = (கன்ம
பலனை யறுபவிப்பதற்கு ஸ்தானமாக) வெடுத்த தேகத்திற்கு,
அடுத்தபொறி = பொருந்தியஇயற்கையாம், நித்தியமாகிய = உற்ப
த்தி நாசங்க ளில்லாததாகிய, ஆன்மா = ஆத்மாவே, நின்சொரூப
மென்றவரோ = உனது நிஜசொரூபமென்று பகர்ந்தருளிய பகவா
னீர்தானே. (எ-று.)

ஆன்மாவென்பதில் பரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

அங்கமுயி ரிந்தியநா னன்றிவே நெனைக்கானே
னிங்கியான் வேறுண்டே லெனக்கறியப் புகலுமென (க)

(இ—ள்.) அங்கம் = தேகத்தையும், உயிர் = பிராணனை
யும், இந்தியம் = ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களையுமே, நானன்றி

= யான்என்னுஞ் சொல்லிற்கு முணர்ச்சிக்கும் பொருளாகக் கண்டேனே யல்லாமல், வேறு = இவைகளுக்குவேறாக, எனைக்காணேன் = என்னைக் கண்டிலேன், யான்வேறுண்டேல் = யானென்னும் சொல்லின் பொருள் இத்தேகாதிகளைவிட வேறாக விருக்குமாயின், (அதனை) இங்கு = இவ்விடத்தில், அறிய = யான் தெரிந்து கொள்ளும்படி, புகலுமென = கிருபைகூர்ந்து கூறவேண்டுமென்று தனஞ்சயன் கேட்க. (எ-று.)

அங்கமுதலிய முன்றலுள் எண்ணும்மை தொக்கு நின்றது.

மெய்யுயிரிற் தியங்களல்லால் வேறறியே நென்றவனும்
னபயவவை யாலறியப் படானுநீ யென்றவரோ. (க0)

(இ—ள்.) பைய = இரகசியமாக (போர்க்களத்தி னெருங்கி விருக்கின்ற பிறர் செவிக்குப் புலப்படா வண்ணமாக) மெய் = தேகமும், உயிர் = பிராணனும், இந்திரியங்களல்லால் = இந்திரியங்களுமாய் (இவைகளையே யானென்று கண்டேனே யன்றி,) வேறு = இவற்றிற்குவேறாக, அறியேனென்றவனும் = எனது சொரூபத்தைக் கண்டிலே நென்று அவற்றை விஷயமாக அறிந்த அறிவாயிருந்து கூறியவனும், அவையால் = முன்கூறிய தேகாதிகளால், அறியப்படாநும் = அறிதற்கு விஷயமாகாதிருக்கின்றவனும் (ஆகிய*உ0. பிரத்தியகாத்ம சொரூபமே,) நீயென்றவரோ = நீயா விருக்கின்றாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. ()

தேகம்வே ருகிலதைச் சேர்ந்ததிவ னெதெனவே
சோகமே வினைகருமத் தொடர்ச்சியினு லென்றவரோ. (கக)

(இ—ள்.) தேகம் வேறுகில் = உடம்பு ஆத்மாவிற்கன்னிய மானால், அதை = அவ்வுடம்பை, இவன் = இந்த ஆத்மாவான்வன், சேர்ந்தது = சம்பந்தித்தது, ஏதென் = எதனாலென்று தனஞ்

*உ0. அந்தராத்மாவாகிய கூடஸ்தன், பிரத்தியகாத்மாவாம்.

சயன்கேட்க, *உக. சோகமேவினை = (ஜனன மாணதிகளின் வாயிலாகத்) துன்பத்தையே யுண்டாக்கும், கருமத் தொடர்ச்சியினு லென்றவரோ = நல்வினை தீவினைகளாய கன்மசம்பந்தத்தாலென் றுரைத்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

தேகமெடா முன்கருமச் செயல்வருமா நேதெனவே

யேகமா மரமும்வித்து மெனுமுறைபோ லென்றவரோ. (கஉ)

(இ—ள்.) தேகம் = உடம்பை, எடாமுன் = எடுப்பதற்கு முன்பு, கருமச்செயல் = கருமமாகிய செய்கைகள், வருமானு = வருகின்றவிதம், ஏதென = எப்படியென்று காண்டபன் கேட்க, ஏகமாம் = ஒன்றாகிய, மரமும் = (வித்துக்கு) விருகூழும், வித் தும் = (விருகூழ்த்துக்கு) விதையும், எனுமுறைபோல் = (காரணமா) மென்னும் பீஜாங்கூரநியாயம்போல, (அநாதியே கன்மத்துக்குச் சரீரமும் சரீரத்துக்குக் கன்மமும் காரணமானமையின் கன்மச் செயல் வரக்கூடும்), என்றவரோ = என்று பகர்ந்தருளிய பகவா னீர்தானே. (எ-று.)

காயமுந்தா னும்பிறிதேற் கன்மமெவர் செய்ததென

தீயவுடற் கலதுகன்மச் செயறனக்கே தென்றவரோ. (கஉ)

(இ—ள்.) காயமும் = உடலும், தானும் = ஆத்மாவும், பிறி தேல் = வேறுவேறுமாயின், கன்மம் = கன்மங்கள், எவர்செய்த தென = யாவரார் செய்யப்பட்ட தென் றருச்சனன் கேட்க, கன் மச்செயல் = கன்மச்செய்கையானது. தீயவுடற்கலது = கொடிய தேகத்திற்கே யல்லாமல், தனக் கேதென்றவரோ = ஆத்மாவிற் கில்லையென்றுரைத்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

படர்கரும முடல்செய்யிற் பலமுறுவ தார்க்கெனவே

யடர்பலமு முடற்கேயா மறிவார்க்கே தென்றவரோ. (கச)

*உக. இங்குக் கருமமென்றது, வேதவிதிமான சகாமகன்மமும், நிடேத கன்முமாய விரண்டனே. இவை பிறப்பிறப்பாகிய சம்சாரதுன்பங் களை யுண்டாக்குதற்கு நிமித்தமாமன்றிச் சம்சாரநிவிருத்தியாகிய விசிராந்தியை யுண்டாக்குதற்குக் காரணமாகாமையின், சோகமேவி னேகரும மெனத் தேற்றேகரங்கொடுத்தார்.

(இ—ள்.) படர் கருமம் = பற்பலவிதமாக விரிந்த கன்மங்களை, உடல்செய்யின் = தேகஞ்செய்யுமானால், பலமுறுவது = (அக்கன்மங்களின்) பயனாக புண்ணியபாபங்கள் வந்துபொருந்துவது, யார்க்கென = எவருக்கென்று தனஞ்சயன் கேட்க, அடர் பலமும் = இடையீடின்றி மாறிமாறிவருகின்ற அப்பலன்களும், உடற்கேயாம் = தேகத்திற்கேயாகும், அறிவார்க்கு = அப்புண்ணியபாபங்களுக்கு வேறுபிரந்துகொண்டு அவற்றை அறிகின்ற ஆத்மாவிற்கு, ஏதென்றவரோ = இல்லையென்று பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

வெய்யவினை யுடற்கென்றான் மெய்யிங்கே விழுவான்மா
வையமற் நகரசொர்க்க மனுபவிப்ப தேதெனவே. (கடு)

(இ—ள்.) வெய்யவினை = கொடியதாய் கன்மத்தின் பயனானது, உடற்கென்றால் = தேகத்திற்கென்று சொல்லுவீராயின், மெய் = சரீரமானது, இங்கே = இந்நிலவுலகின்கண்ணே, விழ = மரணமாகி வீழ்ந்த பின்னர், ஆன்மா = (எஞ்சியிராநின்ற) ஆத்மாவானது, ஐயமற் = சந்தேகமின்றி, நகர சொர்க்க மனுபவிப்பது = நகர சொர்க்கங்களை யனுபவிக்கு மென்று சிலர் கூறுவது, ஏதென = எதனாலென்று தனஞ்சயன் கேட்க. (எ-று.)

ஏகாரம் ஈற்றசை வினையின்காரியமாய புண்ணியபாபங்களை
வினையென்றது காரணவாகு பெயர்.

அனுபவமே யிலையதுவீ ணுரோபித நிகழ்த்திற்
றனுகாணச் செயறனதாய்ச் சார்வதுபோலென்றவரோ. (கக)

(இ—ள்.) அனுபவமே யிலை = ஆன்மாவிற்கு நகரசொர்க்கங்களின் அனுபவமேயில்லை, அது = ஆன்மாவிற்கு நகரசொர்க்க காநுபவமுண் டென்பதை, நிகழ்த்தில் = கூறப்புகின், தனுகாணச்செயல் = சரீரேந்திரியாதிகளின் செய்கையானது, தனதாய் = தன்னுடைய செய்கையாக, சார்வதுபோல் = பொருந்துதலை

போல, வீணு *௨௨. ரோபிதம் = பிரயோசனமின்றிய கற்பனையே யாகும், = என்றவரோ என்று செப்பிய பகவானீர்தானே. (௭-து.)

*௨௨. ஆரோபிதம், அத்தியாசம், கற்பனை யென்பன வொருபொருள். தனதபாவாதிகரணத்தில் (தானில்லாதவிடத்தில்) தனதவபாசம் (தனதுதோற்றம்) அத்தியாசமாம். அல்லது பிராந்திஞானத்தின் விஷயமும், பிராந்திஞானமும் அத்தியாசமாம். அல்லது அதிஷ்டா னத்தினும் விஷமசத்தையுடையதி னவபாசம் அத்தியாசமாம்.

அவ்வத்தியாசமும், அர்த்தாத்தியாசம், ஞானாத்தியாசமென்னும் பேதத் தாவெண்டுவிதமாம். அவற்றுள், அர்த்தாத்தியாசமும், கேவலசம் பந்தாத்தியாசம், சம்பந்தசகித சம்பந்தியத்தியாசம், கேவல தர்மா த்தியாசம், தர்மசகித தர்மியத்தியாசம், அந்நியோந்நியாத்தியாசம், அந்நியதராத்தியாச மென்னும் பேதத்தா லறுவகைப்படும்.

அவற்றுள், க. ஒரு பதார்த்தத்தில் மற்றொரு பதார்த்தத்தின் சம்பந்த மாதிரம் அத்தியாசமாதல், கேவல சம்பந்தாத்தியாசமாம்.

அது, இது சர்ப்பமென்னும் வியவகாரத்தில் (தோற்றத்தில்) முப்புரியா லாக்கப்பட்டிருத்தல், நீண்டு வளைந்திருத்தல் முதலிய இரச்சுவின் விசேஷவடிவத்திற்கும், இதுவென்னுந் தன்மையாகிய சாமானிய வடிவத்திற்கும் (பிண்டாகாரத்திற்கு) முள்ளதாதான்மிய சம்பந்தம் சர்ப்பத்திற்கேற்றல் போல. நானிருக்கிறே னென்னும் வியவகாரத் தில் ஆன்மாவின் விசேஷவடிவாய நித்தியமுத்தத்தன்மை பூரணத் தன்மை முதலியவற்றிற்கும், சாமானியவடிவாய இருப்பிற்குமுள்ள தாதான்மியசம்பந்தம், அஞ்ஞானகாலத்தில் அகம்பதார்த்தமாய்த் தோற்றுகிற சரீரத்தி லத்தியாசமாதலும் பிறவுமாம்.

உ. ஒரு பதார்த்தத்தில் மற்றொரு பதார்த்தமும் அதன் சம்பந்தமும் அத் தியாசமாதல், சம்பந்தசகிதசம்பந்தியத்தியாசமாம்.

அது, இது வெள்ளியென்னும் வியவகாரத்தில் கிளிஞ்சிலினிடத்து வெள் ளியு மதன் சம்பந்தமும் அத்தியாசமாதல் போல. யான் அறிந்தே னென்னும் வியவகாரத்தில் யான் என்னும் பதார்த்தமாகிய சுயம்பிர காச ஆத்மாவினிடத்தில் விஷயங்களைச் சுட்டியறிகின்றசிதாபாசனு மவன் சம்பந்தமும் அத்தியாசமாதலும் பிறவுமாம்.

ஈ. ஒரு பதார்த்தத்தில் மற்றொரு பதார்த்தத்தின் தர்ம மாதிரம் அத்தி யாசமாதல், கேவலதர்மர்த்தியாசமாம்.

மற்றுடலின் செய்கைதன்மேல் வருமயக்க மேதெனவே
முற்றுணர்வொன் றில்லாத மோகமென்று சொன்னவரோ.()

(இ—ள்.) மற்றுடலின் செய்கை = (ஆன்மாவிற்கு) வேறு
யுள்ளவுடம்பினது பருத்த லிளைத்தலாதி செய்கைகள், தன்மேல் =
ஆன்மாவாகிய தன்னிடத்தில், வருமயக்கமேதென = யான் பரு
த்தே லிளைத்தே னென்றுண்டாகின்ற பிராந்திக்குக் (காரணம்)
யாதென்று காண்டபன்கேட்க, முற்றுணர்வு = பூரணஞானமா
னது, ஒன்று = பொருந்துதல், இல்லாத = இன்றிய, மோக
மென்று சொன்னவரோ = அஞ்ஞானமே (காரணமா) மென்று
கூறியருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

இங்கு ஒன்றுஎன்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

அது, நீர் சுடுகிறதென்னும் வியவகாரத்தில், நீரினிடத்து அக்கினியின்
சுடுதல் தர்மமாதிரம் அத்தியாசமாதல் போல. யான் குருடன்
செவிடனென்னும் வியவகாரத்தில் ஆன்மாவினிடத்து இந்திரியாதி
களின் குருட்டுத்தன்மை செவிட்டுத்தன்மைகள் மாதிரம் அத்தி
யாசமாதலும் பிறவுமாம்.

ச. ஒரு பதார்த்தத்தில் மற்றொரு பதார்த்தம் தன் தர்மத்தோடு அத்தி
யாசமாதல் தர்மசுகித தர்மியத்தியாசமாம்.

அது, இவ்வஸ்திரஞ் செந்நிறத்தென்னும் வியவகாரத்தில், வெண்ணிற
முடைய வஸ்திரத்தினிடத்துச் செந்நிறமாகிய தர்மத்தோடு அதை
யுடைய ருசும்பாத்திரவிய மத்தியாசமாதல் போல். யான் கர்த்தா
போக்தாவென்னும் வியவகாரத்தில் அகர்த்தா அபோக்தாவாகிய
ஆன்மாவினிடத்துக் கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவாதி. தர்மங்க
ளோடு அவைகளையுடைய அந்தக்கரண மத்தியாசமாதலும் பிறவு
மாம்.

ரு. இரண்டு பதார்த்தங்களின் பரஸ்பரவத்தியாசம், அந்நியோந்நியாத்
யாசமாம்.

அது, இவ்வுருக்கள்வென்னும் வியவகாரத்தில், கள்வனிடத்து வருவெ
ன்னும் பதார்த்தமாகிய மரத்தின் தாதானிய சம்பந்தமும் மரத்தி
னிடத்துக் கள்வனு மத்தியாசமாதல் போல், யான் மனிதனுயிருக்
கிறேனென்னும் வியவகாரத்தில் மனித பதத்தின் பொருளாய சரீர
த்தினிடத்து ஆத்மாவின் தாதானிய சம்பந்தமும், ஆன்மாவினிட
த்துச் சரீரமு மத்தியாசமாதலும் பிறவுமாம்.

அறிவுதே கந்தனக்கோ வான்மாவீற் கோவெனவே
பிறிவுசெயி லசித்துடலம் பிரமமறி வென்றவரோ. (௧௮)

(இ—ள்.) அறிவுதேகந்தனக்கோ = ஞானலக்ஷண முடம்
பிற்கா, ஆன்மாவீற்கோ = ஆன்மாவிற்கா, என = என்று தனஞ்
சயன்கேட்க, பிறிவுசெயில் = (உடம்பையும் ஆத்மாவையும்

௬. இரண்டில், ஒரு பதார்த்தத்தின் சொரூபம் அத்தியாசமாதல், அந்நி
யதரத்தியாசமாம்.

அது, கானலினிடத்து அது நீரென்னு முணர்ச்சியுண்டாகுங் காலத்து
கானலில் நீரின்கொருபம் அத்தியாசமாதல்போல யான்முடனென்
னும் வியவகரத்தில் ஞானவடிவாய ஆத்மாவி னிடத்து முடவடி
வாய அஞ்ஞானத்தின் சொரூப மத்தியாசமாதலும் பிறவுமாம். இவ்
வாறத்தியாசங்கனையுஞ் சொரூபத்தியாசம், சம்சர்க்காத்தியாசமெ
ன்னு மிரண்டினு ளடக்கியுங் கூறுவர். அங்ஙனம் அடங்குங் கிரமத்
தையும் ஆன்மாவின்கொருபம் அத்தியாச மாகாமைக்குக் காரணத்
தையும், விசாரசந்திரோதயம் ஆளுவது கலையிற் காணலாம்.

ஞானத்தியாசமும், அபரோக்ஷ பரோக்ஷ பேதத்தா லிரண்டு வகைப்ப
டும். அவற்றுள், க. கினிஞ்சில் வெள்ளி இரச்சுசர்ப்பம் சொப்பன
பதார்த்த முதலியவற்றின் பிரத்தியக்ஷஞானம் அபரோக்ஷப் பிராந்
திவடிவமாம். இதுவியாவகாரிக திருஷ்டியிலாம். பரமார்த்த திரு
ஷ்டியாலோ கூறிய ஞானங்களோடு, தானல்லாததைத் தானென்ற
றிதலும், தனதல்லாததைத் தனதென்றறிதலும், அபரோக்ஷப்பிரா
ந்தி வடிவமேயாம்.

௨. பாமரன் விப்பிரலம்பன் முதலானவர்களாற் கூறப்படும் இமயத்தின்
வடபாற் பொதிகையுளது, பொதிகையின் நென்பா லிமயமுளது.
ஆக்கோடில்லது, மாக்கோடுள்ளது என்றற்போன்ற வாக்கியங்களா
லுண்டாகும் ஞானமும் கினிஞ்சில்வெள்ளி முதலானவற்றின் ஞான
மும் வாக்கிய ஜன்னியமாயினதுவும் பரோக்ஷப் பிராந்திவடிவமாம்,
இது வியாவகாரிக திருஷ்டியிலாம். பரமார்த்த திருஷ்டியாலோ
இங்குக் கூறிய ஞானங்களோடு பிரஹ்மாத்ம் ஐக்கியவிரோதமான
வாக்கிய ஜன்னியஞானங்களும், பரோக்ஷப் பிராந்திவடிவமேயாம்.

எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மா அதிஷ்டானமாயிருத்தலால், எல்லா அத்தியா
சங்களிலும் ஆத்மாவின் சம்பந்த அத்தியாசஞ் சம்பவிக்கிறது.

வேறு) பிறித்துப் பார்க்குமிடத்து, அசித்து உடலம் = உடம்பு ஜடலக்ஷணமுள்ளது, பிரமம் = பிரஹ்மவடிவ ஆத்மா, அறி வென்றவரோ = ஞானலக்ஷணமுள்ளதென்று பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

ஏகாரம் அசைநிலை.

தேகமசித் தாகிலிந்தச் செயல்வருவ தேதெனவே
யேகபரஞ் சோதியின்முன் னிருக்கையினு லென்றவரோ ()

(இ—ள்.) தேகம்அசித்தாகில் = உடம்புஜடமானால், இந்தச் செயல்வருவது = (அச்சடமாயவுடம்பிற்கு விதிரிடேதகன்மங்களைச் செய்வதாகிய) இச்செயல் வருகின்றவிதம், ஏதென = எதனாலென்று விசயன்கேட்க, ஏகபரஞ்சோதியின்முன் = ஒன்றாயும் மேலானதாயு முள்ள சேதனத்தின் சமூகத்தில், இருக்கையினால் = இருக்கின்றபடியால், (உடம்பிற்குக் கன்மங்களை யியற்றுந்தகுதி வாக்கடும்) என்றவரோ = என்றுபகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே.

ஏகாரம் அசைநிலை.

இருக்கினும சேதனத்துக் கிச்செயலுண் டோவெனவே
யுருக்குபடாக் காந்தமுன்னி லாசிரிக ரென்றவரோ (உ௦)

(இ—ள்.) இருக்கினும் = (சேதனத்தின் சமூகம்பற்றி) இருந்திடினும், அசேதனத்துக்கு = (ஜடமாய) உடம்பிற்கு, இச்செயலுண்டோ = (கன்மங்களையியற்றும்) இத்தகுதியுண்டாமா, என = என்காண்டபன்கேட்க, உருக்குபடா = நெருப்பினு லுருக்கப்படாத, காந்தமுன்னில் = காந்தத்தினது சமூகத்தில், ஊசிரிகரென்றவரோ = ஊசிக்குத் தொழிற்படுஞ் செயலுண்டா வதுபோல, ஆன்மாவின்சமூகத்திலிருக்கின்றவுடம்பிற்கும் கன்மச் செயல்வாக்கடும்மென்று பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

எஞ்சிரின்ற தாஷ்டாந்தம் வருவிக்கப்பட்டது, ஏகாரம் அசைநிலை.

கீதாசாரத்தாலாட்டு.

சொன்னசெய லுடற்காணுற் சுகதுக்கம் யார்க்கெனவே
அன்னசுக துக்கமுந்தா னவ்வுடற்கே யென்றவரோ. (உக)

(இ—ள்.) சொன்னசெயல் = மேற்சொல்லிய கன்மச்செய
லானது, உடற்காணுல் = தேகத்திற்கே யாமாயின், சுகதுக்கம் =
இன்பதுன்பங்கள், யார்க்கென = எவர்களுக்கென்று விசையன்
கேட்க, அன்னசுகதுக்கமும் = அத்தன்மைத்தாயவின்ப துன்பங்
களும், அவ்வுடற்கே யென்றவரோ = முன்சொல்லிய வுடம்பிற்
கேயாமென் னுரைத்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-து.)

ஏ—அசை.

சேதனமா மான்மாவைச் சேராத துக்கசுக
மோதுசட மாமுடலை யுற்றிடுமோ சொல்லுமென. (உஉ)

(இ—ள்.) சேதனமாம் ஆன்மாவை = ஞானவடிவமாகிய
ஆத்மாவை, சேராததுக்கசுகம் = சம்பந்தியாததுன்பவின்பங்கள்,
ஓது = சொல்லப்பட்ட, சடமாம் உடலை = அசித்தாகியவுடம்பினை,
*உஉ. உற்றிடுமோ = சம்பந்தித்திடுமா, சொல்லுமென = (தேவரீ
ரிதைத்) திருவாய்மலர்ந்தருள்வீராக வென்று தனஞ்சயன்கேட்க.

பூதமைந்தோ டைந்துயிர்கள் புலன்கள்பத்து மனமுதனான்
கீதிருமெய்யிதின்மனத்துக்கின்பதுன்ப மென்றவரோ. (உங)

(இ—ள்.) பூதம்ஐந்தோடு = (ஐந்துபூதங்களின் காரியமாய)
ஸ்தூலசரீரத்தோடு, ஐந்துயிர்கள் = பிராணாதியைந்து வாயுக்கள்,
புலன்கள்பத்து = ஞானேந்திரியகன்மேந்திரியங்களாய புலன்கள்

* உங. ஒருவனை மற்றொருவன் ஆயுதத்தாற் கொலைசெய்தால், அக்கொலை
யினாலாய தண்டனையானது அறிவுடைப்பொருளான புருடனைச்
சாருமேயல்லது, அறிவில்பொருளான ஆயுதத்தைச் சாராததுபோல
ஆன்மாத் தேகத்தாற் கன்மத்தைச் செய்யின் அக்கன்மத்தின் பயனா
கிய வின்பதுன்பங்கள், சேதனவடிவாகிய ஆன்மாவைச் சாருமேய
ன்றிய சேதனவடிவான தேகத்தைச் சாராதென்னும் கருத்துத்
தோன்றத் தனஞ்சயன், ஐடமாமுடலையுற்றிடுமோ வென்றான்.

பத்து, மண்முதல் நான்கு = மனம் புத்தி சித்தம் அகங்கார மாகிய
வுட்கருவிகள் நான்கு, ஈது = ஆகியவைகள், இருமெய் = இரண்டு
சரீரங்களாம், இதில் = இரண்டு சரீரங்களாக வமைந்துள்ள வித்தத்
துவங்களுள், மணத்துக்கு = (சங்கற்பவிகற்பமே சொரூபமாயுள்ள)
மனமென்னும் ஓர் தத்துவத்திற்கே, இன்ப துன்ப மென்றவரோ
= சுகதுக்கங்க ளென்றுரைத்தருளிய பகவானீர்தானே, (எ-று.)

ஈது இதுவென்பன பன்மையி லொருமை மயங்கிவந்த
வழுவமைதிகள், பூதங்களின் காரியமாய் தூலசரீரத்தைப் பூதமென்
றது காரணவாகுபேயர்.

இந்தவிரு வகைத்தனுவிற் கேதுவே தெனவினவ

முந்தியகா ணமைதனுள் மூன்றுதனு வென்றவரோ. (௨௪)

(இ—ள்.) இந்த இருவகைத் தனுவிற்கு = இப்பொழுது
கூறிய இரண்டுவகையாகிய தேகங்களுக்கு, ஏது ஏதென வினவ
= மூலம் யாதென்று காண்டபன் கேட்க, முந்திய = இவ்விர
ண்டு சரீரங்கட்கு முதன்மையாயுள்ள, காரணம் = காரணசரீர
மாய அஞ்ஞானம் (மூலமாம்.) அதனால் = அக்காரணசரீர மொன்
றிருத்தலால். மூன்றுதனு வென்றவரோ = சரீரங்கள் மூன்
றென்று பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

மனமறியுந் துக்கசுக வரவென்றீ ரம்மனமு

வினவிலசே தனமலவோ விரித்தெனக்கு விளம்புமென. (௨௫)

(இ—ள்.) துக்கசுக வரவு = துன்பவின்பங்கள் வருதலை,
மனம் அறியுமென்றீர் = மனம் அநுபவிக்கு மென் றுரைத்தீர்,
அம்மனமும் = அந்த மனமும், வினவில் = கேட்குமிடத்து,
அசேதனமலவோ = மற்றைய தத்துவங்கள் போலச் சடமல்லவா,
விரித்து = (அம்மனம் இன்பதுன்பங்களை யநுபவிக்கும் விசத்
தை) விஸ்தரித்து, எனக்கு விளம்புமென = (அவ்விஷயத்திற்
சந்தேகங் கொண்டுள்ள) எனக்கு விளங்கும்படியாகத் திருவாய்
மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று விசையன் கேட்க, (எ-று.)

அம்மனத்தி லான்மா வபேதம்போற் றோன்றுதலால்

விம்முதுக்க சுகத்தைமன மேவுமென்று சொன்னவரோ. (உசு)

(இ—ள்.) அம்மனத்தில் = (அசேதனமல்லவா வென்று
நீ முன்கேட்ட) அந்த மனத்தினிடத்து, ஆன்மா = ஆத்மாவா
னது, அபேதம் போல் = பேதமில்லாதது போலத், தோன்றுத
லால் = பிரதிபிம்பித்துத் தோன்றுதலால், விம்மு = கலக்கந் தரு
கின்ற, துக்கத்தை = துன்பத்தையும், சுகத்தை = இன்பத்தையும்,
மன மேவுமென்று = மனம் மருவுமென்று, சொன்னவரோ = உரை
ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

அந்தமனே துக்கசுக மதனிடத்து நில்லாமல்

வந்திலங்கு மான்மாவை மருவியதென் சொல்லுமென. (உஎ)

(இ—ள்.) அந்தமனே துக்கசுகம் = அந்தமனத்திற் குரிய
துன்ப விற்பங்கள், அதனிடத்து = அம்மனத்தி னிடத்திலேயே,
நில்லாமல் = நின்றுவிடாமல், இலங்கும் ஆன்மாவை = (அறிவு
வடிவாய்) விளங்காவின்ற ஆத்மாவை, வந்து மருவியது = வந்து
சம்பந்தித்தது, என் = யாதுகாரணம், சொல்லுமென = (தேவரீரி
தைத் தயவுசுரந்து) திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று தனஞ்
சயன் கேட்க, (எ-று.)

வெய்யகன லின்கூடு மேல்வைத்த சட்டியினு

பெய்யுன லூடுவந்தங் கொன்றுதல்போ லென்றவரோ. (உஅ)

(இ—ள்.) வெய்யகனலின்கூடு = கொடிய நெருப்பினிடத்
துள்ள வுஷ்ணமான்து, மேல்வைத்த = மேலே வைத்துள்ள, சட்
டியினூடு = சட்டியினிடத்து, பெய்யுனலூடு = பெய்துவைத்த
நீரின்கண்ணே, வந்துவொன்றுதல்போல் = வந்து பொருந்துதலைப்
போல, (மனத்தினிடத்துள்ள இன்பதுன்பங்கள் அம்மனதினோடு
சம்பந்தித்துள்ள ஆத்மாவைப் பொருந்தியது), என்றவரோ =
என்று வுரைத்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

எஞ்சி நின்ற நாஷ்டார்த்தங்கள் விரிக்கப்பட்டன அங்கு
அசைந்தலை.

சித்தாகு மான்மாவுஞ் சடமாகுஞ் சித்தமுந்தா

ஞெத்தாங் கிரண்டுமொன்றா யுற்றவகை சாற்றுமென. (உக)

(இ—ள்.) சித்தாகும் ஆன்மாவும் = ஞானவடிவமாகும் ஆத்மாவும், சடமாகும் = அசேதனவடிவமாகும், சித்தமும் = மனமும், ஓத்தாங்கு = பேதமில்லாததுபோல, இரண்டும் ஒன்றா யுற்றவகை = இரண்டும் ஏகமாய்ச் சேர்ந்த விதத்தை, சாற்று மென = உரைத்தருள்வீராகவென்று தனஞ்சயன் கேட்க. (எ-று.) தான் அசை.

வல்லிரும்பு கனலுடனே மருவியது போன்மனமு

மொல்லையிலான் மாவுடனே யுற்றதுகா ணென்றவரோ. (க௦)

(இ—ள்.) வல் = வலிதர்கிய, இரும்பு = (பிரகாசமின்றிய) இரும்பானது, கனலுடனே = (பிரகாசமுள்ள) நெருப்பினோடு, மருவியது போல = அபேதமாகச் சம்பந்தித்திருப்பதுபோல, மனமும் = (பிரகாசமில்லாத) மனமும், ஆன்மாவுடனே = (சயம் பிரகாச வடிவாய்) ஆத்மாவுடனே, ஒல்லையில் = அநாதியாகவே, உற்றது = அபேதம்போற் பொருந்தியது, காண் = இதனை யறிவாயாக, என்றவரோ = என்று பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. ()

உற்றதெத னுலெனவே யுள்ளமவி வேகமுறப்

பற்றியதன் மேலுமதன் பண்புவந்த தென்றவரோ. (க௧)

(இ—ள்.) உற்றது = (மனத்தின் தர்மங்களாய் இன்பதுன் பங்கள் ஆத்மாவை வந்து) சம்பந்தித்தது, எதனுலென = யாதின லென்று காண்டபன் கேட்க, உள்ளம் = மனமானது, அவிவேக முற = விவேகமில்லாமையைப் பொருந்த, தன்மேலும் = (ஆன் மாவாகிய) தன்னிடத்திலும், அதன் பண்புவந்த தென்றவரோ = அம்மனத்திற்குரிய இன்பதுன்பங்கள்வந்து பொருந்தின வென்று பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

அடுத்தகுணம் போமோபின் னுன்மாளை விட்டெனவே

பெடுத்தசெம்பூ நிறம்படிகத் தேறுதல்போ லென்றவரோ. (க௨)

(இ—ள்) அடுத்தகுணம் = அநாதியாகச் சம்பந்தித்துள்ள இன்பதுன்பங்களாய் குணங்கள், பின் = பின்பொரு சமையத்தில், ஆன்மாவை விட்டு = ஆத்மாவைப் பிரிந்து, போமோ = போருமா, என = என்று விசையன் கேட்க, எடுத்த = தாங்கப்பட்டுள்ள செம்பூ நிறம் = சிவந்தமலரின் கண்ணுள்ள செந்நிறமானது, படி கத்து = வெண்பனிங்குக் கல்லின்கண்ணே, ஏறுதல் போல் = (அத்தியாசமாக) ஏறித்தோன்றுதல்போல, (சின்மாத்திரமாயுள்ள ஆன்மாவினிடத்திலும் மனத்தின்குணங்களாய் வின்பதுன்பங்கள் * உச. அத்தியாசமாகத் தோன்றுகின்றன), என்றவரோ = என்று பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

எஞ்சியின்ற தாஷ்டாந்தம் விரிக்கப்பட்டது.

சுத்தபடி கம்போற் சொருபமாய்த் தானிருக்க

மெத்தவும் சாமலின மேவியதென் சொல்லுமென. (ஈஈ)

(இ—ள்) சுத்தபடிகம்போல் = கனங்கமில்லாத பனிங்கிணைப் போல, சொருபமாய்த் தானிருக்க = சச்சிதானந்த வடிவமாத்திரமாக ஆன்மாவிருக்க, மெத்தவும் = மிகவும், ஆசாமலினம் = இராகமாயிய அழுக்கானது, மேவியது = (ஆன்மாவினிடத்தில்) சம்பந்தித்தது, என் = யாதுகாரணம், சொல்லுமென = (இதனைத் தேவரீர்) திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று தனஞ்சயன் கேட்க. ()

அனாதியாம் வாசனையா லடைந்ததா சாமலின

மனோபந்த மிருக்கின்முத்தி வாராதென் றுரைத்தவரோ. (ஈச)

(இ—ள்) அனாதியாம் வாசனையால் = அனாதியாக வுள்ள காரண வாசனையினால், ஆசாமலினம் = இராகமாயிய கனங்கமானது, அடைந்தது = வந்துசேர்ந்ததாம், மனோபந்தம் = (அதுவே) மனத்

* உச. மலரின் கண்ணுள்ள செந்நிறமானது பனிங்கிணைத்துத் தோற்றினும், உண்மையில் பனிங்கிணைத்தினில்லாத வாறுபோல். மனத்தின் குணங்க ளான்மாவினிடத்துத் தோற்றினும், அத்தோற்றம் அத்தியாசமேயல்லது உண்மையி லான்மாவினிடத்து இல்லைபெனும் பொருள் தோன்றச், செம்பூநிறம் படிக்கத் தேறுதல்போலென்றார்.

தினுக்குப் பந்தமாம், இருக்கில் = அப்பந்தமிருக்கும் வரையில்,
முத்திவாராதென்று = மோக்ஷமடையப் படமாட்டாதென்று,
உரைத்தவரோ = பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானோ (எ-று.)

பந்தமெது முத்தியெது பகுத்துரைக்க வேண்டுமென்றன்
சிந்தை தெளியவென்று திருத்தாளினை வணங்க. (௩௫)

(இ-ள்) பந்தமெது = பந்தத்தி னிலக்கணமியாது, முத்
தியெது = மோக்ஷத்தி னிலக்கணமியாது, என்றன் சிந்தை =
எனது புத்தியானது, தெளிய = தேர்ச்சியடையும் பொருட்டு,
பகுத்து = (அவற்றினிலக்கணங்களை) வேறு பிறித்து, உரைக்க
வேண்டு மென்று = சொல்லவேண்டுமென்று, திருத்தாளினை =
அழகிய பாதங்களை, வணங்க = தனஞ்சயன் நமஸ்கரிக்க (எ-று.)

தேகாதி தானெனவே சேரபிமா னங்கள்பந்த
மரகாத மானம்விடி லரியமுத்தி யென்றவரோ. (௩௬)

(இ-ள்) தேகாதி = (தானல்லாத) சரீர இந்திரியாதிகளை,
தானென = தானென்பதாக, சேரபிமானங்கள் = பொருந்துகின்ற
அபிமானங்களை, பந்தம் = பந்தமாகும், ஆகாத = வேதங்களா
லும் பெரியோர்களாலும் அங்கீகரிக்கலாகாத, மானம்விடில் = அபி
மானத்தை விட்டால், (அதுவே) அரிய = பக்குவமில்லாதவர்களா
லடைதற்கரிய, முத்தியென்றவரோ = மோக்ஷமென்று பகர்ந்தரு
ளிய பகவானீர்தானோ. (எ-று.)

அபிமானம் வரும்வகையு மாங்கதுதான் தீர்வகையுந்
தபியாம னுன்றியத் தயவாகக் கூறுமென. (௩௭)

(இ-ள்) அபிமானம் வரும் வகையும் = (தானல்லாத
தேகாதிகளைத் தானென்று மதித்தலாகிய) அபிமானம் வந்து
பொருந்துகின்ற விதத்தையும், ஆங்கு = அதுபோல, அது =
அவ்வபிமானமானது, தீர்வகையும் = நீங்குதற்குரிய வ்யாயத்தையு
ம், தபியாமல் = தவியாமல் (இவ்வபிமானத்தால் நானினைப்ப
டையா வண்ணம்), யான் அறிய = அடியேன் தெரிந்து கொள்ளும்

படி, தயவாக = தையபாக, கூறுமென = திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று காண்டபன் கேட்க. (எ-று) தான் அசைநிலை.

மறந்திடுமஞ் ஞானத்தான் மானம்வந்த தஞ்ஞான
மிறந்துவிடின் மானமும்போ மென்னவுரை செய்தவரோ. (ந-அ)

(இ—ள்.) மறந்திடும் அஞ்ஞானத்தால் = தனது நிஜவடிவத் தின் மறதிவடிவாய் அஞ்ஞானத்தினால், மானம்வந்தது = அபிமானம் வந்து சேர்ந்தது, அஞ்ஞானம் இறந்துவிடில் = அவ்வஞ்ஞானம் நாசத்தையடையுமாயின், மானமும் போமென்ன = அவ் வபிமானமும் ஒழியுமென்று, உரைசெய்தவரோ = பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

அந்தமுறை யஞ்ஞான மணுகுவதும் போவதுவுஞ்
சந்தயமில் லாதறியத் தயவாகக் கூறுமென. (ந-க)

(இ—ள்.) அந்தமுறை = முன் சொல்லிய கிரமமாக, அஞ்ஞானம் அணுகுவதும் = அஞ்ஞானம் பொருந்துதற்கான வேதுவையும், போவதும் = (அது) ஒழிதற்கான வேதுவையும், சந்தயமில்லாது = ஐயமின்றி, அறிய = யான்தெரிந்து கொள்ளுதற் பொருட்டு, தயவாக = தையபாக (என்பேரில் உருக்கமான இரக்கம் வைத்து), கூறுமென = உரைத்தருள வேண்டுமென்று தனஞ்சயன் கேட்க. (எ-று.)

சந்தேகம், சந்தயமெனமீ இயது.

அஞ்ஞானம் வந்த தனாகியது சொல்வதல்ல
மெய்ஞ்ஞானத் தாலே விடுமென் றுரைத்தவரோ. (ச-0)

(இ—ள்.) அஞ்ஞானம் வந்தது = அஞ்ஞானம் ஒரு காரணத்தால் வந்ததென்று, சொல்வதல்ல = சொல்லத்தகுந்த தல்ல, அது = அவ்வஞ்ஞானம், அநாதி = அநாதி கற்பிதமாயுள்ளதே யாகும், மெய்ஞ்ஞானத்தாலே = உண்மை ஞானத்தால் (பிரஹ்மாத்மஹக்கிய ஞானத்தால்) விடுமென் றுரைத்தவரோ = ஒழியுமென் றுரைத்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

இரவியெதி ரடுத்துவந்த விருட்போல வஞ்ஞானம்

வரவிதியோ சோதிதன்பால் வந்தவகை பேதெனவே. (சக)

(இ—ள்.) இரவிஎதிர் அடுத்துவந்த ஆதித்தன் சந்நிதியில் நெருங்கிவந்த, இருள்போல = பூதவிருளைப்போல, சோதி தன் பால் = ஞானப்பிரகாசமாகிய என்னிடத்தில், அஞ்ஞானம் வர விதியோ = அஞ்ஞானவிருள் வருகிறதற்கு நியாயமுண்டோ, வந்த வகை = (இங்ஙனம் அது வருகிறதற்கு நியாயமில்லாதிருக்க) வந் திருக்கின்ற விதம், ஏதென = எதனாலென்று தனஞ்சயன் கேட்க. (எ-று.)

அந்த வறிவுவந்தா லஞ்ஞான மில்லையப்பாற்

சந்ததமு மானந்த சாகாநீ யென்றவரோ.

(சஉ)

(இ—ள்.) அந்த அறிவுவந்தால் = (பாணித் தேகாதிகளினும் வேறுகிய) ஞானப்பிரகாசவடிவமென்னும் ஞான முனக்குண்டா குமாயின், அஞ்ஞானமில்லை = அஞ்ஞானம் உன்பா வில்லாததே யாகும், அப்பால் = அந்த ஞானமுதயமான பின்பு, சந்ததமும் = எப்பொழுதும், நீயானந்தசாகரம் = நீயானந்தக் கடலாயிருப்பாய், என்றவரோ = என்றுரைத்தருளியபுகவானீர்தானே. (எ-று.)

வேதாந்தத் தாற்குருவான் மெஞ்ஞானம் வந்தவுடன்

நீதான துக்கசுகந் தீராத தேதெனவே.

(சங)

(இ—ள்.) வேதாந்தத்தால் = வேதாந்த சாஸ்திரார்த்தங் களைக்கேட்டலாலும், குருவால் = ஆசிரியன் துபதேசத்தினாலும், மெஞ்ஞானம் = உண்மைஞானம், வந்தவுடன் = உதயமானபிற் கணத்திலேயே, தீதான = கொடிதான, துக்கசுகம் = துன்ப இன் பங்கள், தீராததென = ஒழியாததெதனாலென்று, தனஞ்சயன் கேட்க. (எ-று.)

பற்றறுமோ துக்கசுகம் பரோகூஞா னத்தாலே

யற்றமா மவ்விசண்டு மபரோகூத் தென்றவரோ.

(சச)

(இ—ள்.) பரோகூஞானத்தாலே = பரோகூ ஞானத்தால், சுகதுக்கம் = இன்பதுன்பங்கள், பற்று அறுமோ = (வந்து)பொரு

நதுதலொழியுமோ, (மற்றெதனொழியுமெனின்). அவ்வீண்
மும்=அவ்வீன்பு துன்பங்க ளிரண்டும், அபரோகூத்து = அப
ரோகூ ஞானத்தாலே, அற்றமாம்=நிவிருத்தியாகும், என்றவரோ
= என்றுரைத்தருளிய பகவானீர்தாலே. (௭-று.)

பரோகூ மபரோகூமெது பகுத்துரைக்கவேண்டு மென்றன்
றிரோதமாம் புத்திரன்றாய்த் தெனியும் படிக்கெனவே. (௪௫)

(இ—ள்.) பரோகூமெது=பரோகூஞானத்தின் லக்ஷணமி
யாது, அபரோகூமெது=அபரோகூஞானத்தின் லக்ஷணமியாது,
எந்தன்=என்னுடைய, திரோதமாம்புத்தி=ஆவரணத்தான்மறைக்
கப்பட்டுள்ளதாய புத்தியானது, நன்றாய்=செவ்விதாக, தெனியும்
படிக்கு=தேர்ச்சியடையும் பொருட்டி, பகுத்துரைக்க வேண்டு
மென=பிரித்துக் கூறவேண்டுமென்று தனஞ்சயன் கேட்க. (௮-று)

பகர்ந்த சத்தஞானம் பரோகூ மனுபவத்தா

லகம்பிரம மெனுஞான மபரோகூ மென்றவரோ. (௪௬)

(இ—ள்.) பகர்ந்த=(அசத்வாபாதக ஆவரணத்திற்கு விரோ
தியென்றுசாஸ்திரங்களிற்) கூறிய, சத்தஞானம்=சாஸ்திர விசார
ணையா லுண்டாகிய ஞானம், *௨௫ பரோகூம்=பரோகூ ஞான
மாகும், அனுபவத்தால்=தனதனுபவத்தால், அகம்பிரம மெனும்
ஞானம் = யான்பிரஹ்மமாக விருக்கின்றேனென் றுண்டாகும்
அகண்டாகாவிருத்திஞானம், * ௨௬. அபரோகூ மென்றவரோ

*௨௫. சச்சிதானந்த வடிவமாகிய பிரஹ்மம் இருக்கிறது என்றறிதல்
பரோகூப்பிரஹ்மஞானமாம். அதனால் அபாஸ்பாதக ஆவரணத்தின்
(பிரஹ்ம மில்லையென்னுந் தன்மையைச் சம்பாதிக்கு மறைப்பின்)
நீக்கமுண்டாகிறது.

*௨௬. சச்சிதானந்தவடிவப் பிரஹ்மம் நானென்றறிதல் அபரோகூப்பிர
ஹ்மஞானமாம். அது அநிடம் திடமென்னும் பேதத்தாலிரண்டு
விதமாம். அவற்றுள், க. அசம்பாவனை விபரீத பாவங்களோடுண்
டாகும் பிரஹ்மாத்மஐக்கிய நிச்சயம் அநிட. அபரோகூஞானமாம்.
அதனால் உத்தமலோகத்தின் அடையும் புனிதமாகிய ஸ்ரீமான்கள்
குலத்திலாவது அல்லது நிஷ்காமத்தன்மையால் ஞானவான்களது
குலத்திலாவது ஜன்மமுண்டாம்.

= அபரோகூ ஞானமென்றும் பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (1)

தான்பிரம மென்றறிந்துந் தனுவைத்தா னென்றபுத்தி
யேன்போக வில்லையதை யெனக்கறியப் புகலுமென. (சஎ)

(இ—ள்) தான்பிரமமென் றறிந்தும் = யான் பிரஹ்ம
மென்று தெரிந்திருந்தும், தனுவை = சரீராதிகளே, தானென்ற
புத்தி = யானென்ற ஞானம், ஏன் போகவில்லை = எதனா லொழிய
வில்லை, அதை = (அதுவொழியாதிருத்திற்குரிய) காரணத்தை,
அறிய = தெரிந்து கொள்ளும்படி, எனக்கு = அடியேனுக்கு, புக
லுமென = திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று விசயன்
கேட்க.

(எ-று)

கேள்வியினான் மனனத்தாற் கிளர்ந்தயோ கங்களினா
லாள்பிரமத் தனுபவம்வந் ததுதிரு மென்றவரோ. (சஅ)

(இ—ள்.) *உஎ. கேள்வியினால் = சாஸ்திரார்த்தங்களைக்
கேட்டலினாலும், *உஅ மனனத்தால் = கேட்ட அர்த்தத்தின் சிந்
தனத்தினாலும், கிளர்ந்த = நாளுக்குநாள் அதிகரித்துச் செய்த,
*உக. யோகங்களினால் = தியானதிகளினாலும், ஆள் = தனக்குரிய

உ. குருசந்நிதியிற் செய்யப்படு மகாவாக்கிய அர்த்தத்தின் சிரவண மனன
நிதித்தியாசனமாகிய விசாரத்தால், திட அபரோகூப்பிரஹ்ம
ஞானமுண்டாகும். அதனால் அபானுபாதக ஜ்வரணமும் (பிரஹ்மம்
விளங்கவில்லையென்னுந் தன்மையைச் சம்பாதிக்கும் மறைப்பும்)
விகேஷமும் மாகிய காரியத்தோடு அவித்தையி (அஞ்ஞானத்தின்
நிவிர்த்தி யுண்டாய்ப், பிரஹ்மப்பிராப்தியாகிய மோகமுண்டாம்.
இவற்றின் விரிவை விசாரசந்நிரோதய முதலாவது கலையிற் பார்க்
கலாம்.

*உஎ. உபகிரம உபஸம்ஹாராதி யுத்திகளால், வேதாந்தவாக்கியத்தின்
தாற்பரியத்தைக் குருசந்நிதியிற் கேட்டு நிச்சயஞ் செய்தலைக் கே
ள்வி யென்றார்.

*உஅ. ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதத்துக்குச் சாதகமும் பேதத்துக்குப்
பாதகமுமான யுத்திகளால், அத்விதியப் பிரஹ்மத்தைச் சிந்தனை
செய்தலை மனனமென்றார்.

*உக. அநாத்மாகார விருத்தியின் மறைப்பின்றிய பிரஹ்மாகாரவிருத்தி
யின் திதியாகியநிதித்தியாசனத்தை யோகமென்றார்.

மையான, பிரமத் தனுபவம் வந்து—பிரஹ்மா துபவ முதையமான
பின்பு, அது—அத்தேக புத்தியானது, தீருமென்றவரோ—நிவ்ரு
த்தியாகுமென் றுரைத்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று)

ஆதியாஞ் சிற்சொருப மாகாத தானினிமேற்

சோதிமன னாதியினுற் சொருபமா மோவெனவே. (சக)

(இ—ள்.) ஆதியாம்—மிகப்பழமையாய், சிற்சொருபம்—
சின்மாத்திர சொருபம், ஆகாததான்—(முன்னமே) ஆகா நிருக்
கப்பட்ட ஆன்மா, இனிமேல்—பின்பு, சோதி மனனாதியினால்—
விளங்காநின்ற மனனாதிகளால், சொருபம்—சின்மாத்திர சொரு
பம், ஆமோ—ஆகுமோ, என—என்று தனஞ்சயன் கேட்க
(எ-று.) ஏகாரம் நற்றசை.

எப்போதுஞ் சின்மயந்தா னெனன்மறந்து தேடுவது

செப்புமிடற் றணியிருக்கத் தேடுதல்போ லென்றவரோ. (1)

(இ—ள்.) எப்போதும்—எக்காலத்திலும், சின்மயம்—சின்
மாத்திர சொருபம், தானெனல்—தானென்பதை, மறந்து—அயர்
த்து, தேடுவது—(அடையவேண்டுமென்று) தேடுதலானது,
செப்பு—சொல்லப்படுகின்ற, மிடற்று—கழுத்தினிடத்து, அணி
இருக்க—ஆபரணம் இருக்கும்பொழுது, தேடுதல்போ லென்ற
வரோ—(கழுத்தணி யெங்குற்றதோவெனத்) தேடுதற்குச் சமான
மாகுமென் றுரைத் தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று)

இதனையே கண்டாபரண நியாயமென்பர்

தேடியபின் றேகபுத்தி தீர்ந்துபோய்ச் சிற்சொருபங்

கடுவனோ யானென்குறைதீரச் சொல்லுமென. (ருக)

(இ—ள்.) தேடியபின்—சிரவண மனனாதிகளாற் றேடிய
பின்பு, தேக புத்தி தீர்ந்துபோய்—தேகம்யானென்னும் புத்தி
யானது கெட்டொழிந்து, சிற்சொருபம்—ஞானசொருபத்தை,
யான் கடுவனோ—நான் பொருந்துவேனோ, என்குறை தீர—என
துகுறையானது நிவ்ருத்தியாகும் பொருட்டி, சொல்லுமென—
பகர்ந்தருளவேண்டுமென்று தனஞ்சயன் கேட்க, (எ-று.)

வந்தவுடல் வேறாயும் வாசனையாற் றுனெனலாற்

சந்தயமென் றற்சொருபர் தானாதற் கென்றவரோ. (ரு௨)

(இ—ள்) வந்தவுடல்=(கன்மத்தின் காரியமாக) வந்திருக்
கின்ற தேகமானது, வேறாயும் = தனக்கன்னியமாகவிருந்தும்,
வாசனையால்=தொன்றுதொட்டுள்ள பழக்கவாசனையால், தானெ
னலால்=(அதைத்) தானென்றறிந்து சொல்லுதலால், தன் சொரு
பம் தானாதற்கு= தனது நிசவடிவந் தானாகுதற்கு, சந்தயம் என்
=ஐயம் என்னை, என்றவரோ=என்று பகர்ந்தருளிய பகவானீர்
தானே. (௭-அ.)

சந்தேக=சந்தயமெனமரீஇயது.

தனுவைத்தா னெனும்பிரமை சத்தஞா னத்திலறா

தனுபவ மெய்ஞ்ஞானத்தா லறும்வகையே துரையுமென. (ரு௩)

(இ—ள்.) தனுவைத் தானெனும் பிரமை=சரீரம்யானென்
னும் மயக்கமானது, சத்தஞானத்தி லறாது=சாஸ்திரவிசாரணை
யாலுண்டாய பரோக்ஷஞானத்தால் நிவிருத்தியாகாமல், அனுபவ
மெய்ஞ்ஞானத்தால்=உண்மையனுபவமாகிய அபரோக்ஷஞானத்
தால், அறும்வகையே து=நிவிருத்தியாகின்றவிதம் எப்படி, உரை
யுமென = (இதனைத்தேவரீர்) திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமெ
ன்று தனஞ்சயன் கேட்டக. (௭-அ.)

விளக்குவிளக் கெனுமதனால் வெய்யவிருள் போய்விடுமோ

துளக்கமிலா விளக்கேற்றிற் றொலையுமிரு ளென்றவரோ. (ரு௪)

(இ—ள்.) *௩௦. விளக்கு விளக்கெனுமதனால் = திபந்திப

*௩௦. பரோக்ஷஞானத்தினிடத்து அசத்துவாபாதக ஆவரணத்தை நிவிர்த
திக்குஞ் சாமர்த்தியமிருக்கிறதேயன்றி, அபானுபாதக ஆவரணத்
தை நிவிர்த்திக்குஞ் சாமர்த்தியமில்லை. யாதலால் அப்பரோக்ஷ ஞா
னத்தால் தேகம்யானென்னும் விபரீதஞானம் நீங்காதென்பதூஉம்,
அபரோக்ஷ ஞானத்தினிடத்து அபானுபாதக ஆவரணத்தை நிவிர்த
திக்குஞ் சாமர்த்தியமிருத்தலா லவ்வபரோக்ஷ ஞானத்தால் தேகம்
யானென்னு ஞானம் நீங்குமென்பதூஉந் தோன்றத், திருஷ்டாந்த
த்துள்ள விருள் விளக்கெனும் வசனத்தா னீங்காதெனவும் விளக்
கேற்றினுளீங்குமெனவுங் கூறினார்.

மென்று பலகாலஞ் செய்துதலால், *நக. வெய்யவிருள். போய் விடுமோ=கொடிய இருளானது நிவிருத்தியாகுமோ, (ஆகாது) *நக. துளக்கமிலா விளக்கேற்றில்=அசைதலின்றிய தீபத்தை யேற்றினால், இருள்தொலையும் = அந்தகாரமானது நிவிருத்தியாகும், (அதுபோலப் பரோகூ ஞானத்தால் தேகம் நான் என்னும் புத்தி நிவிருத்தியாகாது, அப்பரோகூ ஞானத்தால் நிவிருத்தியாகும்,) என்றவரோ—என்றுரைத்தருளிய பகவானீர்தானே. ()

எஞ்சிநின்ற தாஷ்டாந்தங்கள் விரிக்கப்பட்டன.

நெடுங்கால மான்மாலை நீங்காத வஞ்ஞானம்
விடுங்கால மெந்நாளோ மெய்ஞ்ஞானத் தாலெனவே. (நிந)

(இ—ள்.) நெடுங்காலம் = வெகுகாலம், ஆன்மாவை நீங்காத = ஆன்மாவை விட்டுப்பிரியாத, அஞ்ஞானம் = அஞ்ஞானமானது, மெய்ஞ்ஞானத்தால் = உண்மை ஞானத்தால், விடுங்காலம் = விட்டு நீங்குகின்றகாலம், எந்நாளோ = எக்காலமோ, என = என்று தனஞ்சயன் கேட்க. (எ-று)

ஏகாரம் ஈற்றசை.

அந்தகாரம் குகையி லாயிரநா ளிருந்தாலுஞ்
செந்தீபங் கண்டவுடன் தீர்வதுபோ லென்றவரோ. (நிசு)

(இ—ள்.) அந்தகாரம் = பூதவிருளானது, குகையில் = மலை முழையின் கண்ணே, ஆயிரம் நாள் = வெகு காலமாக, இருந்தாலும் = இருந்திடிலும், செந்தீபம் = செவ்விறையவிளக்கை, கண்டவுடன் = கண்ட அக்கணத்திலேயே, தீர்வதுபோல் = நிவிருத்தியாதல்.

*நக. எஞ்சிய தாஷ்டாந்தத்துள்ள அஞ்ஞானமானது பிறப்பிப்பு முதலிய சம்சாரத்துன்பத்திற்குக் காரணமாய் ஆத்மாவின் சொருபத்தை மறைத்திருத்தலால், மிகப்பொல்லாததென்பதுதோன்றத் திருஷ்டாந்தத்துள்ளவருகே வெய்யவிருளென்றார்.

*நக. எஞ்சிய உபமேயப்பொருளாய்ஞானம் திடவப்பரோகூமானமையின் அது சகல விசேஷங்களுமின்றிய தென்பது தோன்ற, உபமானப்பொருளாய் தீபத்தைத் துளக்கமிலா விளக்கென்றார்.

போல், (அஞ்ஞானம் வெகுகாலம் ஆன்மாவைவிட்டுப் பிரியாதிருக்கினும், ஞானமுதயமான வக்கணமே நிவிருத்தியாகும்) என்றவரோ = என்றுபகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே (எ-உ.)

எஞ்சினின்ற தாஷ்டாந்தங்கள் விரிக்கப்பட்டன.

கருமயோ கந்தவமே காரணமாய் நீங்காம

லருமையா ஞானம்வந்தோ வஞ்ஞானம் போமெனவே (ரு)

(இ—ள்) கருமம் = யாகாதி கருமங்கள், யோகம் = சேத விருத்தியி னிரோதவடிவயோகம், தவம் = (கிரிச்சிர சாந்திரய ணாதி விரதங்களாலும், ஐந்தீ நடுவினிற்றல் முதலியவற்றாலும், உடலை வாட்டுதலாகிய) தவம் ஆகிய விவைகளைக், காரணமாக = ஏதுவாகக்கொண்டு, நீங்காமல் = விட்டு நீங்காமல், அரும யாம் ஞானம்வந்தோ = (மலவிசேஷபாதி தோஷங்களோடு கூடிய வர்களால்) அடைதற்கருமையாய ஞானமுதயமான பின்புதானே, அஞ்ஞானம் போமென = அஞ்ஞானம் நீங்கு மென்று காளம பன்கேட்க. (எ-று)

குத்துவெட்டும் படைகளினுற் கூடுமோ விருடுரக்க

வுத்தமமாம் ரவியுத்தித்தா லோடுமிரு ளென்றவரோ. (ருஅ)

(இ—ள்) குத்துவெட்டும் படைகளினால் = குத்துதற்ரும் வெட்டுதற்குங் கருவிகளாயவாயுதங்களால், இருள் = பூதவிருள், துரக்க = நீக்குதற்கு, கூடுமோ = இயலுமா, (இயலாது:—கூடாது.) உத்தமமாம் = (உலகிற்கு எல்லாநலங்களையுங் கொடுக்கும்) உத்ர மான, ரவி = ஆதித்தன், உதித்தால் = உதையமானால், இருள்ளும் = இருள்நிவிருத்தியாகும், (அதுபோல அஞ்ஞானம் கன்மாதிகார னிவிருத்தியாகாது, ஞானமுதையமானால் நிவிருத்தியாகும்) என்ற வரோ = என்றுபகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று)

எஞ்சினின்ற தாஷ்டாந்தங்கள் விவரிக்கப்பட்டன.

அஞ்ஞானவிருடுரக்க வறியாத நல்லகன்ம

மெய்ஞ்ஞானந் தனைப்பலிக்கும் விதமெவ்வா நெனவினவ. (ருக)

(இ—ள்.) அஞ்ஞான இருள்தூக்க = அஞ்ஞானமாகிய அந்தகாரத்தை நீக்குதற்கு, அறியாத—தெரியாத, (ஜடமாயும்வலியில்லாததாயுமுள்ள) நல்லகன்மம்—நற்கருமங்கட்கு, மெய்ஞ்ஞானத்தை—உண்மைஞானத்தை, பலிப்பிக்கும்விதம்—உதிப்பிக்குஞ் செலானது, எவ்வாறெனவினவ—எப்படிக்கூடுமென்று விசயன்கேட்க, (எ—று.)

பலிக்குமென்பதில் பிறவினையுணர்ந்தும் பிவ்விசுதிதொக்குநின்றது.

கரும் மிருவகையாங் காமியநிட் காமியமென்
நிருவகையி னிட்காம மேதுகா ணென்றவரோ. (க௦)

(இ—ள்.) கரும்மம் = கருமமானது, காமியம் = *நட. காமியகருமமென்றும், நிஷ்காமியம் = *நச. நிஷ்காமியகரும

*நட. பலவிருப்பத்தோடு செய்யப்படுங்கன்மம் காமியகருமமாம். அது கூலியாளன் கூலியின்பொருட்டி எஜமானன் கட்டளையிட்டதைச் செய்துமுடித்தல்போல் போகத்தின்பொருட்டி, ஈசுவரனால் விதிக்கப்பட்ட சற்கருமங்களைச் செய்தலாம். போகமாத்திரமிதற்குப் பயனும். இது போகத்தின் விருப்பமுடையவனும் ஞானத்தில் விருப்பமில்லாதவனுமான பகிர்முக புருஷனாற் செய்யத்தக்கதாம்.

*நச. பலவிருப்பமில்லாமற்செய்யப்படுங் கன்மம் நிஷ்காமிய கன்மமாம். அது கூலியாளன் கூலியின்பொருட்டன்றி, எஜமானன் பொருட்டாகவே, அவனிட்ட கட்டளையைச் செய்துமுடித்தல்போல, போகத்தை விரும்பாது ஈசுவரன்பொருட்டாகவே அவனால்விதிக்கப்பட்ட சற்கருமங்களைச் செய்தலாம். அந்தக்கரணசத்தி இதற்குப் பயனும் காமிய கன்மத்திற்குப் போகபலனுண்டாவதுபோல, இந்நிஷ்காமிய, கன்மத்திற்கும் போகபலனுண்டாவது நியமமர்மாயினும், அது சிரவணமில்லாததினாலாவது, அல்லது வேறு காரணத்தினாலாவது. ஞானமுண்டாகாத வனுக்கு மர்த்திரமாம். சிரவணத்தினால் ஞானமுண்டாகிவனுக்கு, கன்மபல போகமின்றும். அது எவனுக்கு ஞானத்தில் விருப்பமிருந்தும், போகத்தில் புத்தி பதிந்திருத்தலால் சிரவணத்திற் பிரவிருத்தியுண்டாகிதில்லையோ, அந்த மந்தனின் ஞாசுவினாற் செய்யத்தக்கதாம் ஞிஞ்ஞாசை—ஞானவிருப்பம். அதையுடையவன் ஞிஞ்ஞாசுவெனப்படுவன்.

மென்றும், இருவகையாம் = இரண்டுபிரிவாகும், இருவகையில் = இரண்டுபிரிவாய் அக்கனம்மங்களில், நிஷ்காமம் = நிஷ்காமிய ஒரு மமானது, ஏது = ஞானத்தையுதிப்பித்தற்குக் காரணமாகும், காண் = (இதனை) அறிவாயாக, என்றவரோ = என்றுபகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

கருமமே காரணமாய்க் கட்டுரைத்தீர் நிவ்வுலகை
பொருளும் வகையுபெனக் கோதென் றடிபணிய, (சு-6)

(இ-ள்.) கருமமே காரணமாய் = நிஷ்காமியகருமமே (ஞானத்தை யுதிப்பித்தற்கு) ஏதுவாமென்று, கட்டுரைத்தீர் = உறுதிமொழியுரைத்தருளினீர் (அது பொருத்தமுள்ளதாம்), இவ்வுலகை = பிரத்தியக்ஷமாகத் தோற்றுகின்ற விவ்வுலகத்தினின்றும், ஒருவும்வகையை = யான் பிரிகின்றவிதத்தை, ஒதென்று = திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று, அடி = திருவடிகளை, பணிய = தனஞ்சயன்வணங்க, (எ-று.)

ஐந்தனுருபு நிற்குமிடத்து இரண்டனுருபின்றது. உருபுமயக்கம்.

இந்திரசா லம்போல விவ்வுலகை நம்மிடத்திற்
நந்திரமாய்த் தோற்றுவித்தோஞ் சத்யமல வென்றவரோ. (1)

(இ-ள்.) இந்திரசாலம்போல = ஐந்திரசாலிகன்காட்டும் பலவற்புத பதார்த்தங்களைப்போல, இவ்வுலகை = பலவிசித்திரங்களோடுகூடிய விப்பிரபஞ்சத்தை, நம்மிடத்தில் = சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய நம்மிடத்து, தந்திரமாய் = உபாயமாய், தோற்று வித்தோம் = தோன்றுவண்ணஞ்செய்தோம், * நடு. சத்தியமல வென்றவரோ = இது உண்மையல்லவென்று பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

*நடு. ஐந்திரசாலிகன் செய்யும் வித்தையினுற் றேன்றிய புலி பாம்பு முதலானவைகள், தன்னேச் சூழ்ந்திருப்பனவாகக் கண்டு பயந்து இவைகளினின்றாயாம் நீங்கவேண்டுமென்று கருதிய பிராந்தன், இவை ஐந்திரசாலிக வித்தையினுற் றேன்றிய பொய்பொருள்களென்றறிதலே அவைகளினின்றும் நீங்கியதாகுமென்பது போல, மாயையிற்றேன்றிய விப்பிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்றறிதலே, இப்பிரபஞ்சத்தினின்றும் நீங்கியதாகுமென்பது தோன்றச், சத்தியமல்லவென்றார்.

மித்தையெனுஞ் சகத்துவிற்பால் விளங்குமோ வெனவினவச்
சுத்திதனி லேரசிதந் தோன்றுதல்போ லென்றவரோ (சுங்)

(இ—ள்.) மித்தையெனுஞ்சகத்து = (சுவாநுபூதிமான்க
ளாற்)பொய்யென்று சொல்லப்பட்ட பிரபஞ்சமானது, நிற்பால்
= தேவரீரிடத்தில், விளங்குமோவென வினவ = தோன்றுமோ
வென்று தனஞ்சயன்கேட்க, சுத்திதனில் = (மெய்யாயுள்ள)
விளிஞ்சிலினிடத்தில், ரசிதம் = (பொய்யாயுள்ள) வெள்ளியா
ளது, தோன்றுதல்போல் = தோற்றுதல்போல (மெய்யாயுள்ள
கம்பிடத்தில் பொய்யாயுள்ள பிரபஞ்சமானது தோன்றியதாம்),
என்றவரோ = என்றுரைத்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

எஞ்சிநின்ற தாஷ்டாந்தங்கள் விரிக்கப்பட்டன.

அயல்வெள்ளி சுத்தியின்மே லாரோ பிதங்கும்
பியலுள்ள சகமுமுன்வே நிருந்ததுமுண்டோவெனவே. (சுச)

(இ—ள்.) அயல்வெள்ளி = வேறுபிரகாரம் வெள்ளியா
னது, சுத்தியின்மேல் = கிளிஞ்சிலினிடத்தில், ஆரோபிதங்கடும்
= கற்பிதமாகத் தோற்றுதல்பொருந்தும், (அதுபோல) இயலு
ள்ளசகமும் = காரணகாரியவொழுங்காயுள்ள பிரபஞ்சமும்,
முன் = சிருஷ்டிகாலத்திற்குமுன்பு, வேறு இருந்ததுமுண்டோ
= பொய்ப்பிரபஞ்சத்துக்கு அன்னியமாக இருந்ததுமுண்டோ,
என = என்றுகாண்டபன்கேட்க. (எ-று.)

மனமயக்கம் பிடிக்கிலில்லா வஸ்துவந்தோன் நிடுமதுவோ
கனவில்விண்ணிற் றுன்பறக்கக் கண்டதுபோ லென்றவரோ. ()

(இ—ள்.) மனமயக்கம் பிடிக்கில் = மனம்மோகத்தையடை
யுமானால், இல்லாவஸ்துவந்தோன்றிடும் = இல்லாதபொருள்களும்
பிரதீதியாகும், அது அங்ஙனம் பிரதீதியாதல், கனவில் = சொப்
பனுவத்தையில், விண்ணில் = வானில், தான் = (பறக்குஞ்செய
லில்லாத புருடனாயுள்ள)தான், பறக்க = பறந்து செல்வதாகக், கண்
டதுபோல் = பார்த்தலைப்போல, (சிருஷ்டிகாலத்திற்கு முன்னில்
லாத பிரபஞ்சம் அஞ்ஞானதோஷத்தால் கற்பிதமாகத் தோன்றக்
கூடும்), என்றவரோ = என்று பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. ()

எஞ்சியின்ற தாஷ்டாந்தங்கள் விரிக்கப்பட்டன.

கனவுபோற் பிரபஞ்சமென்றீர் கண்விழித்தாற் கனவுபொய்யாய்
வினவுசகந் தினமுமெய்யாய் விளங்குவதென் சொல்லுமென. ()

(இ—ள்.) கனவுபோல் பிரபஞ்சமென்றீர் = சொப்பனம்
போலப் பிரபஞ்சமும் (பொய்) பென்றுரைத்தீர், கண்விழித்
தால் = நித்திரையினின்று நீங்கிச் சாக்கிரத்தையடைந்தால், கன
வுபொய்யாய் = சொப்பனம் பொய்யாய்விடுகிறது, (அப்படியில்
லாமல்) வினவுசகம் = என்னுறக்கேட்கப்பட்ட விச் சாக்கிரப்பிர
பஞ்சமானது, தினமும் = நாள்தோறும், மெய்யாய்விளங்குவது
= சத்தியமாகப்பிரதிபயிவது, என் = யாதுகாரணம், சொல்லு
மென = (இதனைத்தேவரீர் தயவுசெய்து) பகர்ந்தருளவேண்டு
மென்று காண்டபன்கேட்க. (எ-று.)

மெய்யாக விளங்குவது மெய்ஞ்ஞானம் வருமளவும்
பொய்யாய்பின் கனவதுபோற் போதம்வரி லென்றவரோ. (௬௭)

(இ—ள்.) மெய்யாக = (பிரபஞ்சமானது) உள்ளதாக,
விளங்குவது = பிரதிதியாகிக்கொண்டிருப்பது, மெய்ஞ்ஞானம்
வருமளவும் = உண்மைஞானமுதையமாகும் வரையினுமாம்,
போதம்வரில் = ஞானமுதையமாகில், பின் = பின்பு, கனவது
போல் = சொப்பனம் பொய்யாவதுபோல, பொய்யாய் = இச்
சாக்கிரப் பிரபஞ்சமு மித்தையாய்விடும், என்றவரோ = என்று
பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று)

முன்புகண்ட கனவுபொய்யா மொழிசாக்ரம் போலவென்றீர்
பின்புமுத்தித் திசையடைந்தும் பிரபஞ்சநிற் தேதெனவே. ()

(இ—ள்.) மொழிசாக்ரம் = சொல்லப்படுகின்ற சாக்கிர
வத்தையில், முன்புகண்ட = முதலிற்கண்ட, கனவு = சொப்
பனமானது, பொய்யாய்போல் = மித்தையாய் விடுவதுபோல்,
(ஞானசாக்கிரத்தில் பிரபஞ்சமும் மித்தையாய்விடும்) என்றீர் =
என்றுரைத் தருளினீர், முத்தித்திசையடைந்தும் = மோக்ஷ
நிலையையடைந்தும், பின்பு = பிற்பாடும், பிரபஞ்சநிற்பது = பிரப
ஞ்சம் பிரதிதியாகிக்கொண்டிருப்பது, ஏதென = ஏதனென்று
காண்டபன்கேட்க (எ-று.)

தெரிந்தவர்க்குத் தோற்றுவது தெத்தபடம் பேர்ல்வதல்லாற்
பரந்தசுகம் காரியத்திற் பயன்படா தென்றவரோ. (௬௯)

(இ—ள்.) தெரிந்தவர்க்கு = (தனது நிசவடிவாய பிரஹ்ம
சொருபத்தை அபரோகஷமாக) அறிந்தவர்கட்கு, பரந்தசுகம்
= நாமரூபமாக விரிந்துள்ள பிரபஞ்சமானது, தோற்றுவது =
பிரதிதியாவது, தெத்தபடம் பேர்ல்வதல்லால் = (நெருப்பினுற்)
தகிக்கப்பட்ட வஸ்திரம்போன்ற தாகுமே யல்லாமல், * ௩௬.
காரியத்தில் = (ஜனனமாணமுதலிய) காரியங்களைத் தருதலில்,
பயன்படாதென்றவரோ = உபயோகப்படாதென் றுரைத்தருளிய
பகவானீர்தானோ. (௭-து.)

கன்மவினை யஞ்ஞானங் கடந்துமதன் காரியமாம்
புன்மைபுறு மெய்யுடனே போகாத தேதெனவே. (௭௦)

(இ—ள்) கன்மம் = ஆகாமிய சஞ்சிதகன்மங்களும், வினை
அஞ்ஞானம் = சர்வகன்மங்களுக்கு முதற்காரணமாயுள்ள அஞ்
ஞானமும், கடந்தும் = நிவிர்த்தியாகியும், அதன்காரியமாம் =
அவ் வஞ்ஞானத்தின் காரியமாய், புன்மைபுறுமெய் = இழிவு
பெர்ருந்திய தேகமானது, உடனே = கன்மமும் அஞ்ஞானமும்
நிவர்த்தியான அக்கணத்திலேயே, போகாதது ஏதென் னொழியா
த்து எதனாலென்று தனஞ்சயன் கேட்க. (௭-து.)

வெட்டவிழு மரம்பசந்து விளங்குதல்போற் சிலகால்
நட்டகன்ம மாய்ந்துமங்க நடித்திடுங்கா ணென்றவரோ. (௭௧)

(இ—ள்.) வெட்ட = (ஒருவன்) வெட்டுதலினால், விழும் =
சாய்ந்துகிடக்கின்ற, மரம் = விருசுஷமானது, பசந்து விளங்குதல்

* ௩௬. நெருப்பினுற் தகிக்கப்பட்ட வஸ்திரமானது வஸ்திரம்போற்றோற்
துமாயினும் அங்ஙனத் தோற்றுதல்மாத் திரமல்லது குளிர்நீக்குதல்
முதலிய காரியங்கட் குபயோகமாகாததுபோலப், பிரஹ்மாத்ம ஐக்
கிய ஞானத்தாற் பொய்யென்று தீர்மானிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சமானது
நாடிமுடிவழுவாக ஞானிகட்குத் தோற்றினும். அங்ஙனத் தோற்று
தல் மாத் திரமல்லது பந்தமுதலிய காரியங்களைக் கொடுத்தற் கேது
வாக்ரமையின், காரியத்திற் பயன்படாவென்றார்.

போல் = (பின்சிறிதுகாலம்) பசுமையாக தோற்றிக்கொண்டிருப்பதுபோல, நட்கதன்மமாய்ந்தும் = (தான்முன்பு) செய்தகன்மம் நாசமாகியும், அங்கம் = (அக்கன்மத்தின் காரியமாய்) தேகமானது, நடித்திமம் = தொழிற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும், காண் = நீ அறிவாயாக, என்றவரோ = என்று பகர்ந்தருளிய பசுவானீர்தானோ. (எ-று)

சென்மம்போய் முத்தியினைச் சேரச் சிலிரிருக்கத் தொன்மையான் மாப்பலவோ சொருபம் பகருமென. (எஉ)

(இ—ள்.) சென்மம்போய் = பிறப்பொழிந்து, முத்தியினை = மோகத்தை, சிலர்சேர = சிலர் அடைய, சிலிரிருக்க = சிலர் (பந்தமுடையவர) யிருக்கக் காணப்படுதலால், தொன்மை = அநாதையாயுள்ள, ஆன்மாப்பலவீர் = ஆன்மாவானது அநேகமோ, சொருபம் = ஆன்மாவின் சொருபமித்தன்மைத்தாமென்பதை, பகருமென = மொழிதல் வேண்டுமென்று தனஞ்சயன்கேடக. (எ-று.)

பிரமமென்று மீசனென்றும் பெருகுபல் சீவனென்று முரைமயக்க மலதான்மா வொருவனே யென்றவரோ. (எங)

(இ—ள்.) பிரமமென்றும் = (நிர்க்குணவடிவமாகிய) பிரஹ்மமென்றும், ஈசனென்றும் = முற்றறிவுடைமை முதலிய குணங்களோடு கூடியுள்ள ஈசுவரனென்றும், பெருகு = (அற்ப அறிவு முதலிய குணங்க) ணிரைந்துள்ள, பலசீவனென்றும் = அநேகம் ஜீவர்களென்றும், உரை = (பேதப்படுத்திக்) கூறுவது, மயக்கமலது = பிரார்தியே யல்லாமல். (வாஸ்தவம் அல்ல) ஆன்மாவொருவனே = ஆன்மா வொருவனென்று கூறுதலே (வாஸ்தவம்), என்றவசோ = என்றுரைத்தருளிய பசுவானீர்தானோ. (எ-று.) உரை-முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

ஏகந்தா னுன்மா வெனும்வகையே மெய்யானு

லாகந்தோ றும்பலவா யமாந்ததென்னே சொல்லுமென. (எச)

(இ—ள்) ஆன்மா = ஆன்மாவானது, ஏகந்தான் = ஒன்றே, எனும்வகையே = என்றுசொல்லும்விதமே, மெய்யானால் = வா

ஸ்தவமானால், ஆகந்தோறும் = தேகங்கள்தோறும், பலவாய் = பல ஆன்மாக்களாக, அமர்ந்தெண்ணே = பொருந்தியிருப்பதெண்ணையோ, சொல்லுமென = (இதனை) மொழிதல்வேண்டுமென்று தனஞ்சயன்கேட்க. (எ-று)

பலகடத்திற் சலத்துடு பானுவிம்பந் தோன்றுதல்போற்
ஞெலைவில்புத்தி தொறுமான்மாத் தோன்றுதல் காணென்றவரோ.

(இ-ள்.) பலகடத்தில் = அநேககடங்களிலுள்ள, சகத்துடு = சலங்களினிடத்தே, பானுவிம்பம் = சூரியபிம்பமானது, தோன்றுதல்போல் = (அநேகமாகப் பிரதிபிம்பத்துத்) தோன்றுகிறதுபோல, ஞெலைவில் புத்திதோறும் = மோக்ஷ பரியந்தம் அழிவில்லாத புத்திகள்தோறும், ஆன்மா = (ஒன்றாகவேயிருக்கிற, ஆத்மாவானது, தோன்றுதல் = (பல ஆத்மாக்களாகத்) தோன்றுதலை, காண் = நியமித்துக் கொள்வாயாக, என்றவரோ = என்று மொழிந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று.)

ஆதித்தன் போலான்மா வளவில்புத்தி தொறுந்தோன்றிற்
சாதிக்கு முத்தியெவர் தமக்கதனைச் சாற்றுமென. (எ-று.)

(இ-ள்.) ஆதித்தன்போல = (ஒன்றாகவிருந்தும் உபாதி களின் பேதத்தாற் பலவாகக் தோற்றுகிற) சூரியனைப்போல, ஆன்மா = ஏகமாயுள்ள ஆத்மாவானது, அளவில்புத்திதோறும் = அளவில்லாத புத்திகளாகியவுபாதிகள்தோறும், தோன்றில் = பலவாகத் தோன்றுமானால், சாதிக்கு முத்தி = சிவவணமனநாதி யப்பியாசத்தா லடையத்தக்க மோக்ஷமானது, எவர் தமக்கு = பாவருக்கு, அதனைச் சாற்றுமென, அதனையுரைத்தருளவேண்டுமென்று தனஞ்சயன் கேட்க. (எ-று.)

பந்தமுத்தி தானுமந்தப் பார்தபுத்தி தனக்கேயா
மந்தவிம்பந் தனக் கிலையென் றறிவுவாச் சொன்னவரோ. (எ-று.)

(இ-ள்.) *கௌ. பந்த *நா. முத்திதானும் = பந்தமும் மோக்ஷமும், அந்த = முன் சொல்லிய, பார்தபுத்தி தனக்கே

*கௌ. அகங்காரமுதலிய அநாத்மவஸ்துக்கள் பந்தமெனப்படும்.

*நா. சர்வதுக்க நிவிருத்தி பரமாரந்தப் பிராப்தி முத்தி அல்லது மோக்ஷ மெனப்படும். அல்லது கர்த்திருத்தவ போகதிருத்தவாகி வேறு தன்மையை விட்டுத் தனது சொருபமாக நிலைத்திருத்தல் மோக்ஷ மெனப்படும்.

பாம் = (விடயங்களில்) விரிந்து செல்லுகின்ற புத்திதத்துவத்திற்
கேயாகும், அந்த = (ஒன்றாகவிருந்தும் புத்திகளாகிய வுபாதி
களின் பேதத்தாற் பலவாகத்தோற்றுகிறதென்று) முன்கூறிய,
விம்பந்தனக்கு = பிம்பவடிவாய ஆக்மாவிற்கு, இஃகென்று =
பந்தமோகந்தங்களில்லை யென்று, அறிவுவர = திடபோதமுதைய
மாம் வண்ணம், சொன்னவரோ = பகர்ந்தருளிய பகவானீர்
தானோ. (எ-று.)

பரமேக மாயுமதிற் பலசீவ ரேதெனவே

யொருகடலிற் பலகுமிழி யுதிப்பதுபோ லென்றவரோ (எஅ)

(இ—ள்.) பாம் ஏகமாயும் = பிரஹ்மம் ஒன்றாகவிருந்தும்,
அதில் = அந்தப் பிரஹ்மத்தில், பலசீவர் = அநேகஞ் சீவர்கள்,
ஏதென = தோன்றுவ தெப்படி யென்று தனஞ்சயன் கேட்க,
ஒரு கடலில் = ஒன்றுயுள்ள சமுத்திரத்தினிடத்தே, பலகுமிழி =
அநேகம் குமிழிகள், உதிப்பது போல் = (வாயுவின் செயலாற்
ரோற்றல் போல) ஒன்றுயுள்ள பிரஹ்மத்தில் கன்மச்செயலாற்
பலசீவர்கள் தோற்றுவார்கள், என்றவரோ = என்று பகர்ந்தரு
ளிய பகவானீர்தானோ. (எ-று.)

சீவனது தானென்றுஞ் சேரும் பிரமமென்று

மாவதுவோ பேரின்ப மாங்கதெனக்கோதுமென. (எக)

(இ—ள்.) சீவன் = சீவனே, தானென்றும் = தானென்னு
முணர்ச்சிக்குஞ் சொல்லிற்கும் பொருளென்றும், அது = அச்
சீவன், பிரமம் = பிரஹ்மத்தை, சேருமென்றும் = அடையுமென்
றும் (சிலர் சொல்லுகிறபடி), ஆவதுவோ = ஆவதுதானோ, பேரி
ன்பம் = பிரஹ்மாநந்தம், அது = அப்பிரஹ்மாநந்தம் (உதைய
மாகும் விதத்தை), எனக்கு = அடியேனுக்கு, ஓதுமென = பகர்ந்
தருளவேண்டுமென்று தனஞ்சயன் கேட்க. (எ-று.)

ஆங்குஅசை. பிரஹ்மமென்பதில் சாரியையும் ஐயுருபுந்
தொக்கன.

ஏகம் பிரம பிரண்டிலை வேறுமல

சோகமுறும் பேதமறிற் ரோன்றுமின்பமென்றவரோ. (அ0)

(இ-ள்.) ஏகம்பிரமம் = பிரஹ்ம ஒன்றேயுள்ளதாகும், இரண்டிலை = இரண்டாவது பொருளில்லை, நீ = (பிரத்தியகாத் மாவாகிய) நீ, வேறுமல = அப்பிரஹ்மத்துக்கு அன்னியமும்ல்ல, சோகமுறும் = துக்கம் வந்து பொருந்துதற்கேதுவான, பேதமறில் = வேறுபாட்டுணர்ச்சி நீங்குமாயின், இன்பம் = பிரஹ்மாநந்தமானது, தோன்று மென்றவரோ = உதையமாகு மென்றுரைத்தருளிய பகவானீர்தாளே. (எ-று.)

சீவபேதம்போமோ சித்தொன்றோ மோவெனவே
யாவன்மனமுஞ்சுழுத்தி யவத்தையிற்பா ரென்றவரோ. (அக)

(இ-ள்.) சீவபேதம் = சித்தினிடத்திற்குற்றிய சீவர்களின் பேதமானது, போமோ = நிவிர்த்தியாமோ, சித்து = அங்ஙனம் பேதம் நீங்கப்பெற்ற சித்தானது, ஒன்றாமோ = ஏகமாயிருந்து விளங்குமோ, என = என்று தனஞ்சயன் கேட்க, ஆவல் = விடயங்களில் பற்றுள்ள, மனம் = மனமானது, அறும் = அஞ்ஞானத்திலொடுங்குகின்ற, சுழுத்தியவத்தையில் = சுழுத்திகாலத்தில், பாரென்றவரோ = பார்ப்பாயாக வென்று பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தாளே. (எ-று.)

பேதமல விவ்வுலகம் பிரமமய மென்றறிந்தும்
பூதமய மாயத்தோற்றல் போகாத தேதெனவே. (அஉ)

(இ-ள்.) இவ்வுலகம் = இப்பிரபஞ்ச மானது, பேதம் அல = (பிரஹ்மத்துக்கு) அன்னியம்ல்ல, பிரமமயமென் றறிந்தும் = பிரஹ்மசொருபமே பென்றறிந்திருந்தும், பூதம்யமாய்த் தோற்றல் = பஞ்சபூத ஆகாரமாகத் தோற்றுதல், போகாதது = நீங்காதது, ஏதென = எதனாலென்று காண்டபன்கேட்க. (எ-று)

கானலை நீரென்றோடிக் கண்டவர்க்குத் தீர்ந்தபின்னும்
வானுலவு நீராகி வயங்குதல்போ லென்றவரோ. (அங்)

(இ-ள்) கானலை = பேய்த்தேயினை, நீரென்றோடி = சலமென்றுணர்ந்து சென்று, கண்டவர்க்கு = (இது நீரன்றுகானலென்) றறிந்தவர்க்கு, தீர்ந்தபின்னும் = (நீரென்னுமயக்கம்) நிவிர்த்தியானபிற்பாடும், உலவு = செலலுகின்ற, வான் நீராகி = மேகம்பொழிந்த சலம்போலாகி, வயங்குதல்போல் = பிரதிதியா

வதுபோல, (பிரபஞ்சத்தைப் பிரஹ்மவடிவமாக அறிந்திருக்க
னும் பஞ்சபூதவடிவமாகத் தோற்றிக் கொண்டிருக்கும்) எ
வரோ = என்று பகர்ந்தருளியபகவ. னீர்தாடே. (எ-று)

எஞ்சிநின்ற தாஷ்டாந்தம் விரிக்கப்பட்டது. மயக்கமென்
னும்பதம் அவாய் நிலையால் வந்தது.

அறிவானு நல்லறிவு மறியப் படும்பொருளும்
பிறிவாய்மூன் ருயிருத்தல் பேதமல வோவெனவே. (அச)

(இ-ள்) அறிவானும் = ஞாதிருவும், நல்லறிவும் = நன்மை
யைத்தரும் ஞானமும், அறியப்படும் பொருளும் = அறியப்படுவ
தாகிய ஞேயமும், பிறிவாய் = ஒன்றைவிட மற்றொன்று வேறாய்,
மூன்றாயிருத்தல் = திரிபுடியாக விருத்தலானது, பேதமலவோ =
(பொருளொன்றே யென்னும் அத்துவித சித்தாந்தத்துக்கு) னீரோத
மல்லவோ வென்று தனஞ்சயன் கேட்க. (எ-று.)

சொப்பனத்திற் றனித்தொருவன் தோற்றம்வே நிலையங்கே
கற்பனையாம் பொருளறிவு காண்பவன்போ லென்றவரோ. (அரு)

(இ-ள்) தனித்தொருவன் = தனித்து நித்திரைசெய்கின்ற
வொருவனது, சொப்பனத்தில் = சொப்பனாவதத்தையில், தோற்றம்
போல = தோற்றமின்ற திரிபுடிகள் (அச்சொப்பன * ௩௬ திருஷ்
டாவுக்கன்னியமாக வில்லாதன) போல, கற்பனையாம் = அத்தி
யாசமாகிய, பொருள் = ஞேயமும், அறிவு = ஞானமும், காண்ப
வன் = ஞாதிருவும், வேறில்லை யென்றவரோ = * ௪௦-சாக்ஷிசைதன்
னியத்துக்கு அன்னியமாகவில்லை யென்று பகர்ந்தருளிய- பகவா
னீர்தாடே. (எ-று)

அங்கு ஏ அசைநிலைகள்.

கற்பனையாம் பேதங்கள் காணும் போம்வகையை
விற்பனம் யானறிய விளம்புமென வேவணங்க. (அசு)

* ௩௬. பார்க்கிறவ னெவனோ அவன் திருஷ்டாவெனப்படுவன். ஆத்மா
எல்லாத திருசியங்களையும் பார்க்கிறதா யிருத்தலால் திருஷ்டாவாம்.

* ௪௦. அறிபவன். அறிவு, அறியப்படுபொருள் முதலியவற்றின் உற்பத்
தி நாசங்களையறிவதாய்த்தான் அவ்வுற்பத்தி நாசங்களின் நியதாய்ச்,
சயஞ்சோதியாயுள்ள சேதனமெதுவோ, அது சாக்ஷியெனப்படும்.

(இ-ள்) கற்பனையாம் பேதங்கள் உ ஆரோபமாகிய திரிபு டிப்பேதங்கள், காணுமற்போம் வகையை = பிரதிதியாகாமற் போகும் விதத்தை, கிற்பனமாய் = விசேஷமாக, யான் அறிய = அடியேன் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு, விளம்புமென = பகர்ந்தருளவேண்டுமென்று, வணங்க = காண்டபன் கைகூப்ப. (எ-து.)

துரியமாம் யோகத்தாற் தூயமனம் லயமான லரியமு வகைவிகற்ப மழியுமென்று சொன்னவரோ. (அள)

(-உள்) துரியமாம் = நனவிற சுழுத்தியவத்தையை யடை தற்கேதுவாய, யோகத்தால் = (* சக. லயம் * சஉ. விசேஷம் * சஉ. கஷாயம் * சச. ரசாஸ்வாதமென்னும் நான்குதடைகளு மில்லாமற்றியாணிக்கின்ற) நித்தத்தியாசனத்தால், தூயமனம் =

*சக. நித்திராசேடம், அஜீரணம், அதிகபோஜனம் சரீரசிரமமுதலிய வேதுக்களால், ஆலஸ்பம், சோம்பல், நித்திராமுதலானவைகளுண் டாகின்றன. அதனால் விருத்தி தனதுபாதானமாகிய அந்தக்காண த்தி னொடுங்குகிறது. இந்நிலைமைக்கு லயமென்றுபெயராம். இந்த லயத்தால் சுழுத்தியை யொத்த அவஸ்தையுண்டாகிறது. பிரஹ்மா நந்தம் விளங்குகிறதில்லை. ஆதலால் யோகி சாவதானப்பட்டு ஆல ஸ்யாதிகளுக்குக் காரணமான நித்திராசேடமுதலானவைகள் நேரா மல் முன்சாக்கிரதைப்படுவதுமன்றி, யோகத்திற் பிரவேசித்த அக் காலத்திலும் நித்திரை முதலியவற்றைத் தகைந்து விருத்தியை யெழு ப்பவேண்டும். இவ்வாறு லய வடிவ விக்ஷிணத்துக்கு விரோதியான நித்திரை ஆலஸ்யங்களின் நிரோதத்தோடுகூடிய விருத்தியின் பிர வாகவடிவ ஜாகரணத்தி (விழிப்பி) னைக் கௌடபாதாசாரியர் சித்த கம்போதனமென்பர்.

* சஉ. சிட்டுக்குருவிகள் பூனை முதலானவற்றின் பயத்தால் வீட்டிற்குட் பிரவேசிக்கின்றன. அக்காலத்தில் கிரகத்திற்குள் பயக்கிலேசங் களுக்கு இடங்காணப்படுகிறதில்லை. மதுபடியும் வெளியில்வந்து பயத்தை யல்லது மாணவடிவ துக்கத்தை யடைகின்றன. அதுபோல் அநாதம் பதார்த்தங்களைத் துக்கமென் றறிந்து அவ்வைதானந்தத்தை விஷயமாக்குவதற்காக விருத்தியந்தர்முகமாகின்றது. அங்கு விரு த்திக்கு விஷயமாகுஞ்சேதனம் அதிருக்ஷமமாக விருத்தலால், விரு த்தி நிலைபெறுகிறதில்லை. சிறிதுகாலமாவது நிலைத்தாலன்றி அந்

சுத்தமாகியசாத்துவீகமன்தும், லயமானால் = பிரஹ்மசொருபா
காரமாக ஒடுங்குமானால், அறிபு = (பிறவுபாயங்களால் நீக்குதற்கு)
அருண்மயாயுள்ள, மூவகைவிகற்பம் = திரிபுடிவேறுபாடுகள்
அழியுமென்று = தோற்றமின்றிக்கெடுமென்று, சொன்னவரோ-
பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ.று.)

சிறந்திருக்கு மான்மாவஞ் செகமெல்லா நிறைந்திருந்து
மறைந்தெனக்குத் தோன்றாத வகையேது சொல்லுமென. (அ.அ)

(இ.ள்.) சிறந்திருக்கும் = (சச்சிதானந்தவடிவமாய்ச்) சிறந்
திருக்கும், ஆன்மாவும் = ஆத்மாவும், செகமெல்லாம் = உலக
முழுதினும், நிறைந்திருந்தும் = பூரணித்திருந்தும், மறைந்து =
ஒளிந்து, தோன்றாத = பிரதிதியாகாதிருக்கின்ற, வகை = விதம்,
எது = யாதினால், சொல்லுமென = அதனைப் பகர்ந்தருளவேண்டு
மென்று தனஞ்சபன் கேட்க. (எ.று.)

சத்துச்சித் தானந்தந் தான்மூன்று மதனுடனே

யொத்துற்று நாம் வருவஞ் சகமாகி.

(அ.க)

தர்முக மானவுடனே சேதன சொருபானந்தத்தின் லாபமுண்டாகிற
தில்லை. அதனால் விருத்தி பகிர்முகமாகிவிடுகிறது. இவ்வாறு பகிர்
முகமாகும் விருத்திக்கு விசேஷபமென்று பெயராம். அந்தவிருத்தி
யின் ஸ்திரத்தன்மையின்றிச் சொருபானந்தம் அடையப்படுகிறதில்லை
யாதலால் அந்தர்முகவிருத்தியுண்டானாலும் எவ்வளவுகாலம் விரு
த்தி பிரஹ்மாகாரமாகவில்லையோ அவ்வளவுகாலம் யோகி பாஷிய
பதார்த்தங்களில் தோஷபாவனையால் விருத்தியைப் பகிர்முகமாக
விடுகிறதில்லை. ஆனால் அந்தர்முகத்தன்மையிலேயே நிறுத்துவன்.
இவ்விசேஷரூபவிக்கினத்துக்கு விசேஷியானயோகியின் பிரயத்
னத்தைக் கௌடபாதாசாரியர் சுமமென்று கூறுவர்.

1. இராகாதி தோஷத்தினைக் கஷாயமென்பர்.

1. யோகிக்குச் சமாதியில் விசேஷபத்தாலுண்டான துக்கநிவிர்த்தியி
னால் எந்த ஆந்த முண்டாகிறதோ அதன் அநுபவம் ஸஸால்ஸாத
மெனப்படும். இவற்றின் விரிவை விசாரசாகரத்திற் பார்க்க.

(இ-ள்) *சரு சத்து *சக சித்து *சஎ ஆனந்தம் மூன்று
தான் = இருப்பு விளக்கம் பிரியமென்னும் மூன்றும் ஆன்மாவின்
சொருபுவிலக்கணங்களாம், அதனுடனே = (அச்சச்சிதாந்த
விலக்கணமுடைய ஆன்மாவாகிய) பிரஹ்மத்தோடு, நாமவுரு
வம் = நாமமும் ரூபமுமாகியவிரண்டும், ஒத்துற்று = சம்பந்தி
த்து, சகமாகி = உலகமாகி. (எ-று)

இருக்கையினிற் றேன்று திவைமூன்றும் பிரமமென
மரிக்கில்வரும் பின்னிரண்டு மரிசகமென் றுரைத்தவரோ. (கூ)

(இ-ள்.) இருக்கையினில் = இருக்கின்றசனால். தோன்
றுது = (ஆன்மாவாகிய பிரஹ்மம்). விளங்கமாட்டாது, இவை
மூன்றும் = (சச்சிதாந்தமாகிய) இவைகள் மூன்றும், பிரமமென
= பிரஹ்மத்தின் சொருபவிலக்கணமெனவும், பின்னிரண்டும் =
பின்பு சொல்லிய நாமரூபமாகிய விரண்டும், மரிசகமென்றும் =
நாசமாகத்தக்க பிரபஞ்சத்தினிலக்கண மெனவும், மரிக்கில் =
சிந்தித்தால், வரும் = (உனக்கு ஆன்மவடிவப் பிரஹ்மம் விளங்கும்
படி)வரும், என்று உரைத்தவரோ = என்று வுரைத்தருளிய
பகவானீர்தானே. (எ-று.)

அறிந்துகொண் ஞானத்தாலே யான்மாவை யென்றுரைத்தீர்
சிறந்தொளிரு மான்மாவுந் திரிசிபமா மோவெனவே. (கூக)

*கூக இருக்கிறதென்று கேட்கப்படும் உணர்ச்சிக்கு விஷயமாயுள்ளது
சத்தாம். அல்லது அசத்தென்று சொல்லக்கூடாதது சத்தாம் அல்
லது மூன்றுகாலத்திலும் பொய்யென்று நிச்சயிக்கப்படாதது சத்
தாம் அல்லது மூன்றுகாலத்திலும் விபாபித்திருப்பது சத்தாம்.
அல்லது எது இருக்கிறதோ அது சத்தாம். அல்லது ஒர் அத்விதீய
மாயுள்ளது சத்தாம் அல்லது சஜாதீய விஜாதீய சுவகத பேதமில்
லாதது சத்தாம் சத்து சத்தயம், உண்மை, வாஸ்தவம் என்பன ஒரு
யொருள்.

*கக சுயம்பிரகாசம் சித்தாம் அல்லது எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பது
சித்தாம் அல்லது ஆவரணயின்றியசின்மாத்நிரம் சித்தாம். அல்லது
அந்நி அநந்தமாய் நிரச்சரம் விருத்தியின்றியவிடத்திருக்குஞ்
சாக்ஷி ஐசதனனிபஞ் சித்தாம். சித்து ஞானமென்பன ஒருபொருள்.

*கஎ. பரமப் (எல்லாவற்றினுமதிகப்) பரீதிக்கு எது விஷயமோ அது
ஆநந்தமாம்.

(இ-ள்.) ஆன்மாவை = ஆத்மசாரூபத்தை, ஞானத்தாலே = உண்மை ஞானத்தால், அறிந்துகொள்ளென்றீர் = அறிந்து கொள்வாயாகவென்று மொழிந்தருளினீர், சிறந்தொளிரும் = மிகப்பிரகாசிக்கும், ஆன்மாவும் = ஆத்மாவும், திரிசிபமாமோ வென = (பிரபஞ்சத்தைப்போல) விஷயமாகுமோவென்று காண்டபன் கேட்க. (எ-று.)

ஆன்மாவென்ற எச்சவும்மையால் பிரபஞ்சத்தைப்போல வென விரிக்கலாயிற்று.

முந்திய ஞானத்தாலே முதிருமஞ்ஞர் னந்துறக்கிற்

சிந்தையிலான் மாச்சயமாய்த் திகழுமென்று சொன்னவரோ. (1)

(இ-ள்.) முந்தியஞானத்தாலே = முதன்மையாயுள்ள தத்துவஞானத்தால், முதிரும் = அநாதியாகவிருந்துள்ள, அஞ்ஞானந் துறக்கில் = அஞ்ஞானத்தை நிவிர்த்திக்கில், சிந்தையில் = சித்தத்தினிடத்து, ஆன்மா = ஆத்மாவானது, சயமாய்த்திகழுமென்று = தானுப்ப் பிரகாசிக்குமென்று, சொன்னவரோ = பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானோ. (எ-று.)

இனிபமுத்திச் சுகமிருப்பதெப்படியென் றேவினவ

வனுபவத்தி லறிவிடயா னந்தம்போ லென்றவரோ. (கூஉ)

(அ-ள்.) இனிபமுத்திச் சுகமிருப்பது = மேன்மையாகிய மோக்ஷானந்தமிருக்கிறது, எப்படியென்று வினவ = எத்தன்மையாமென்று காண்டபன் கேட்க, விடயானந்தம்போல = விஷய சுகத்தை (யனுபவித்தரிவது) போல, அனுபவத்தில் அறி = (மோக்ஷானந்தத்தையும்) உனது சுவானுபவத்தாலறிந்துகொள்வாயாக, என்றவரோ = என்றுபகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானோ (எ-று.)

மனலபம்வந் தவரலது மற்றிலரோ முத்தரெனச்

சனகனைப்போற் சேவன்முத்தர் தாழுமுள ரென்றவரோ. (கூச)

(இ-ள்.) மனலயம்வந்தவரலது = மனோநர்சம்வரப்பெற்றவர்களே ஜீவன்முத்தர்க ளல்லாமல், மற்றுமுத்தர் இலரோ =

(மனோநாசம் வறப்பெருத) ஏனையோர் முத்தராகார்களோ; என
= என்று காண்டபன் கேட்க, சனகனைப்போல் (இராச்சியபால
னாகியவகாரங்களைச் செய்துவந்த) சனகராசனைப்போல் சீவன்
முத்தர் தாமும், (மனோலயம்வாராத பிரஹ்ம வித்துக்களாகிய)
சீவன் முத்தர்களும், உளரென்றவரோ = இருக்கின்றாரென்று
பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று)

சீவன்முத்தி யடைந்தோர்கள் செயலுமவர் தங்குணமு
நாவுரைக்கும் வாசகமு நானறியச் சொல்லுமென. (கூறு)

(இ-ள்) சீவன் முத்தியடைந்தோர்கள் செயலும் = (ஞான
த்தை யடைந்து பிறப்பறுத்திருத்தலாகிய) ஜீவன் முத்தியடைந்
தோர்களது செய்கைகளும், அவர் தம் குணமும் = அவர்கள்
பொருந்தியுள்ள குணங்களும், நாவுரைக்கும் வாசகமும் = அவர்
கள் நாவினுற் கூறுகின்ற வார்த்தைகளும், நான் அறியச் சொல்லு
மென = அடியேன் தெரிந்துகொள்ளும்படியாகப் பகர்ந்தருள
வேண்டுமென்று காண்டபன் கேட்க. (எ-று)

வருங்கருவு பிறப்பினெடு வளர்தல்பருத் தல்குறைத
லொருங்கலுமெய்க்கென்றதனை பொறுத்திருப்பாரென்றவரோ

(இ-ள்) வரும் = (கன்மத்துக்குக் தகுந்தபடி) வராவின்ற,
கருவு = கருப்பமும் (மாதாவின் வயிற்றிற் றங்கியிருத்தலும்),
பிறப்பினெடு = (பூமியில்) உற்பவித்தலோடு, வளர்தல் = விராத்தி
யாதலும், பருத்தல் = பெருத்தலும், குறைதல் = சிறுதலும்
(கருங்குதலும்), ஒருங்கலும் = கெடுத்தலும்மாய (ஆறு) விகாரங்
கள், மெய்க்கென்று = உடம்பிற்கே யென்றறிந்து, அதனை =
அவ்வுடம்பினை, ஒறுத்திருப்பா ரென்றவரோ = (யான் எனதெ
ன்று பற்றாது) வெறுத்திருப்பார்களென்று பகர்ந்தருளிய பக்
வானீர்தானே. (எ-று.)

பார்ப்பதுவுங் கேட்பதுவும் பகர்வதுவுஞ் செல்வதுவு
மேர்ப்பதுவுங்காணதன்மமெனப்புகல்வா ரென்றவரோ. (கூறு)

(இ-ள்) பார்ப்பதும் காணுதலும், கேட்பதுவும் = கேட்ட
லும், பகர்வதுவும் = பேசுதலும், செல்வதுவும் = போதல் வரு

தலும், ஏர்ப்பதுவும் = வாங்குதல் கொடுத்தலும் கரண தன்ம
மென = (ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களாகிய) கரணங் களின்
தொழில்களென்று, புகல்வார் = செல்லுவார்கள் என்றவரோ
= என்று பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று)

பசிதாக முயிர்க்கெனவே பயந்துக்கஞ் சுகக்காமம்

வசிகோப மதிக்கெனவே மகிழ்ந்திருப்பா ரென்றவரோ. (௯௮)

(இ-ள்.) பசி = பசித்தலும், தாகம் = நீர்வேட்கையும்,
உயிர்க்கெனவும் பிராணவாயுவுக்கெனவும், பயம் = அச்சமும்,
துக்கம் = துன்பமும், சுகம் = இன்பமும், காமம் = இராகமும்,
மும், வசிகோபம் = குற்றம் பொருந்திய சினமும், மதிக்கென
= புத்திக்கெனவும், ஆத்மாவிற்கில்லையெனவும் அறிந்து) மகிழ்ந்
திருப்பார் = எப்பொழுதும் கனித்திருப்பார்கள் என்றவரோ =
என்று பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று)

வீடுந்தா ரமுமுறவு மேவியென்று மிருந்தாலு

நீடுந்தா மரையிலேநீர் நிகராவா ரென்றவரோ. (௯௯)

(இ-ள்.) வீடும் = மனையினோடும், தாரமும் = இல்லாளோ
டும், உறவும் = தன்னினத்தாரோடும், என்றும் = எப்பொழுதும்,
மேவியிருந்தாலும் = சம்பந்தித்திருந்தாலும், நீடும் = செழித்தி
ருக்கும், தாமரை இலை நீர் நிகராவார் = பங்கயத்தளத்தின்கண்
தங்கிய ஜலம்போல (பொருந்தியும் பொருந்தா) திருப்பார்கள்,
என்றவரோ = என்றுரைத்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று)

பற்றிடுங்கா யமுந்தானும் பன்னொளன் றுயினும்பி

ஹற்புளி யம்பழமு மோடுமொப்பா ரென்றவரோ. (௧௦௦)

(இ-ள்.) பற்றிடுங்காயமும் = (அஞ்ஞானகாலத்தில் யான்
எனதென்று) அபிமானிக்கப்பட்டிருக்கின்றன தேகமும், தானும்
= (பிரஹ்மவடிவமாகிய) ஆத்மாவும், பன்னாள் = பலகாலம்,
ஹற்புடினும் = அபேதமாக விருந்திடினும், உற்றபின் = தத்
துவ ஞானத்தை யடைந்த பின்னர், புளியம்பழமுமோடுமொப்பார்
= புளியின் கனியுமதனோடும்போலப் பற்றின்றியிருப்பார்கள்,
என்றவரோ = என்று பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தானே. (எ-று)

கூறு புல கியற்கையுடன் கூடினும்மெய்ஞ் ஞானம்வந்தோர்
சேறும்பிள்ளைப் பூச்சியும்போற் றிரிவர்கா ணென்றவரோ ()

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானம் வந்தோர் = தத்துவஞானமுதைய
மாகிய பெரியோர்கள், கூறும் = சொல்லப்படுகின்ற, உலகியற்
கையுடன் = உலக வழக்கத்துடனே, கூடினும் = சேர்ந்தாலும்,
சேறும் பிள்ளைப்பூச்சியும்போல் = அளறும் (அதில் வாசுபண்
ணும்) பிள்ளைப்பூச்சியும்போல, திரிவர்காணென்றவரோ = (சம்
மந்தியாமல்) உலாவுவார்களென்று பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தா
னோ. (எ-று.)

ததியூறி கடைந்தவெண்ணெய் தான்மோரிற் கிடப்பதுபோன்
மதியோடு கூடினும்பின் மயங்கார்கா ணென்றவரோ. (க௦௨)

(இ-ள்.) ததியூறி = தயிரினிடத்து, கடைந்த வெண்ணெய்
=கடைதலா லெழுந்த வெண்ணெயானது, மோரில்=மோரினிட
த்தே, கிடப்பதுபோல் = பற்றின்றிக் கிடத்தல்போல, பின் =
மெய்புணர்வு வுதையமான பின்பு, மதியோடு கூடினும் = புத்தி
யோடு பொருந்தியிருப்பினும், மயங்கார் = (அப்புத்தி தத்துவம்
யான். எனது என்னும்) மயக்கத்தை யடையார்கள், காண் = நீ
யறிவாயாக, என்றவரோ = என்று பகர்ந்தருளிய பகவானீர்தா
னோ. (எ-று.)

அருச்சுனன்றன் பொருட்டாக வணைவருக்கும் ஞானம்வரப்
பொருந்தியதே சிகவடிவாம் புண்ணியரே கண்வளரீர். (க௦௩)

(இ-ள்.) அருச்சுனன் றன்பொருட்டாக = தனஞ்சயனிமி
த்தமாக, அணைவருக்கும் = எல்லாமுமூட்சுக்களுக்கும், ஞானம்
வர = போதமுண்டாகும்படி, பொருந்திய = இயைந்தருளிய,
தேசிகவடிவாம் = ஆசிரியவடிவமாகிய, புண்ணியரே = தரும மூர்த்
தியே, கண்வளரீர் = துயின்றருள்வீராக. (எ-று.)

ஆயர்குல மாதரளவிலோ ரைப்புணர்ந்துந்
துயபதி னொயிரவருடன் ரேய்த்திருந்தும். (க௦௪)

(இ-ள்) ஆயர்குலமாதர் = இடையர்குல மங்கையர்கள்,
அளவிலோரைப் புணர்ந்தும் = எண்ணிறந்தவர்களைப் புல்லியும்,

தூப = சுத்தமாகிய, பதினொயிராவருடன் = பதினொயிரம் இராஜ மங்கையர்களோடும், தோய்ந்திருந்தும் = கலந்திருந்தும். (எ-று)

பரம முனிவர் முன்னே பரிச்சித்கைத் தீண்டிபன்று

பிரமசரி யஞ்செலுத்தும் பேரொளியே கண்வளரீர். (க௦௫)

(இ-ள்.) பரம முனிவர் முன்னே = மேலாய தவத்தினர் முன்பாக, பரிச்சித்கைத்தீண்டி = பரிசுஷித்திராசனைத் தொட்டு, அன்று = அந்நாளில், பிரமசரியஞ்செலுத்தும், பிரமசரியத்தி னிபல்பைக் காட்டிய, பேரொளியே = விபாபக சைதன்னியமே, கண்வளரீர் = துயின்றருளுவீராக. (எ-று.)

ஆதிமூ லம்விசையற் காதிமறை யின்பொருளை

யோதி யுணர்த்தியவிவ் வுண்மையினைக் காதலுற்றுக்

கற்றோருங் கேட்டோருங் காசியினியில் வாழ்ந்துமுத்தி

பெற்றோர்கண் முத்தர்பெறும் பேறு.

(க௦௬)

(இ-ள்.) ஆதிமூலம் = எல்லாப் பொருள்களுக்கு முதலாயும் அபின்ன நிமித்தகவுபா தான காரணமாயுமுள்ள பகவான் (தான் சர்வஞ்ஞனாகவிருந்தும் பிரஹ்மவித்தை வருமாறு இதுவே பென் பதை யுலகிற்கு வற்புருத்தும்பொருட்டு), ஆதிமறையின்பொருளை = பழமையான உபபிடதப்பொருள்களை, ஓதி = (சாந்தீபவிருடி பாற்) கற்று, விசையற்கு = காண்மபனுக்கு உணர்த்திய = உபத்தித்த, உண்மையினை = உண்மையை யுணர்த்துவதாகிய கீதாசாரமென்னு மிந்நூலினை, காதலுற்று = வேட்கையுற்று, கற்றோரும் = படித்தவர்களும், கேட்டோருங் = குருசன்னதயினி ருந்து சிரவணம் பண்ணினவர்களும், காசினியில் வாழ்ந்து = பூமியின் கண்ணே இன்பவாழ்க்கையைப் பொருந்தி, முத்தர் = சீவன் முத்தர்கள், பெறும்பேறு = அடையும் பபனாகிய, முத்தி = விதேக கைவல்லியமாகிய மோகூத்தையும், பெற்றோர்கள் = எய்தியவர்களாவர். (எ-று.)

கீதாசாரத் தாலாட்டு.

முற்றிற்று.

